

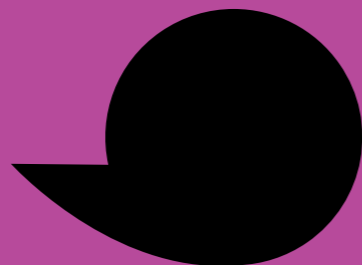
SME TU

DOTYKY A SPOJENIA

DIVADELNÝ FESTIVAL / MARTIN / 24. – 29. 6. 2024

33 INSCENÁCIÍ
Z **28** DIVADIEL
ZO **7** SLOVENSKÝCH MIEST
14 PREDSTAVENÍ V HLAVNOM PROGRAME
9 PREDSTAVENÍ PRE MLADÉ PUBLIKUM
7 PREDSTAVENÍ JUNIOR
28 RÔZNYCH DISKUSÍ O DIVADLE
5 WORKSHOPOV
9 TVORIVÝCH DIELNÍ PRE DETI
7 KONCERTOV
2 VÝSTAVY

DOTYKY A SPOJENIA

DIVADELNÝ FESTIVAL / MARTIN / 24. – 29. 6. 2024

z verejných zdrojov podporil
Fond na podporu umenia

u.

Fond
na podporu
umenia

MARTIN

**HLAVNÝM ORGANIZÁTOROM
FESTIVALU DOTYKY A SPOJENIA
JE
SLOVENSKÉ KOMORNÉ DIVADLO MARTIN.**

**ZÁŠTITU NAD FESTIVALOM PREVZALI
PRESEDNÍČKA ŽSK ERIKA JURINOVÁ
A PRIMÁTOR MESTA MARTIN JÁN DANKO.**

**FESTIVAL PODPORILI:
FOND NA PODPORU UMENIA,
MESTO MARTIN
A
ŽILINSKÝ SAMOSPRÁVNÝ KRAJ
– ZRIAĐOVATEĽ SKD MARTIN.**

HLAVNÝ PROGRAM 20

PROGRAM PRE MLADÉ PUBLIKUM 40

PRACOVNÝ PROGRAM 50

JUNIOR 58

NÁMESTIE POPOLUDNÍ 74

VEČERNÉ NÁMESTIE 80

BONUS 86

PATRÓNMI
19. ROČNÍKA FESTIVALU
DOTYKY A SPOJENIA SÚ
SCÉNIKÁRI A KOSTÝMOVÍ
VÝTVARNÍCI
MARIJA HAVRAN
A JOZEF CILLER.

Ako ste reagovali na našu ponuku stať sa tohtoročnými patrónmi festivalu Dotyky a spojenia?

Jozef Ciller: V martinskom divadle pôsobím od roku 1967. Navrhol a zrealizoval som na javisku Národného domu a v štúdiu desiatky scénografických výprav. V podkroví divadla mám stále ateliér a spolupracujem na mnohých tvorivých akciách divadla. Cítim sa majordómom a patrónom Národného domu a konečne prišla oficiálne ponuka, ktorú som s humorom a radosťou smrtelne vážne prijal.

Marija Havran: Mne prišla od vás SMS-ka, lebo som nebrala mobil. Bola som na skúške v divadle. Tak som odpísala, že ďakujem a bude mi ctou. Nemyslela som to ako frázu, ale skutočne úprimne. Poviem to možno za nás viacerých. Ako výtvarníci pracujeme v divadle, ale sme skrytí v zákulísi. Nie sme tí, o ktorých ľudia vedia, ktorých poznajú. Často možno ani netušia, že existujeme. Je veľmi milé ukázať, že v divadle existujú aj títo ľudia.

Aký zmysel majú podľa vás divadelné festivaly? Ako vnímate divadelný festival Dotyky a spojenia?

Jozef Ciller: Divadelný festival je sumár divadelnej tvorby v rámci určitých súvislostí, predsavzatí, ideí

a výberu. Je to výnimočné stretnutie divadelníkov s divákmi a reflexiou odbornej kritiky. Divadelný festival je nedocenená vec, pretože svet zomiera na nedostatok dialógu.

Marija Havran: Názov festivalu Dotyky a spojenia je až neskutočne presný. Lebo dotyk je približovanie niečoho k niečomu. Ide o prepájanie všetkých divadelných profesií. Ešte k tomu treba pridať diváka samotného, ktorý vníma inak intenzitu festivalu, ako keď ide raz za pol roka na nejaké predstavenie. No a potom je tu ešte ďalšia vec. Dnes sa nedá nevnímať, ako sa do kultúry kope, ako strašne sa na ňu útočí. Aká je zraniteľná a krehká. Je len na nás, aby sme to celé ustáli a nedovolili, aby bola zlikvidovaná.

Myslíte si, že kultúra prežije?

Marija Havran: Absolútne. Myslím si, že naša divadelná alebo kultúrna komunita, to sú ľudia, ktorí vždy budú držať spolu. A budú tvoriť. Veď aj počas socializmu sa písali veci, ktoré nevideli svetlo sveta, a napriek tomu vznikali. Divadlá sa hrali v pivničných priestoroch. Vydávali sa samizdaty. Maľovali sa obrazy. Nemalo to verejný charakter, lebo to bolo zakázané, ale kultúra sa konštantne tvorila a existovala. Kultúra prežila všetky systémy, všetky vojny.

Jozef Ciller: Bez kultúry neexistuje možnosť prežitia. Dotýka sa všetkých myšlienkových pochodov a ich realizačných výsledkov. Pokiaľ otázka smeruje špeciálne na kategórie umení, tak ako dosvedčuje história od antiky do dnes, chlieb a hry sú nenahraditeľným sprievodcom civilizácie. Je dobré, keď kultúra dokáže liečiť morálnu pandémiu neporozumení.

Marija Havran sa narodila vo Vojvodine. Absolvovala štúdium maľby v Belehrade, počúvala svoju intuíciu, opustila osamelý svet výtvarného umenia a prišla na Slovensko. Tu vyštudovala scénografiu. Tvorí najmä kostýmové výpravy, ktoré vynikajú originalnosťou, precíznosťou a zmyslom pre detail.

Jozef Ciller sa narodil v Trenčíne. Od roku 1967 sa jeho domovským pôsobiskom stalo martinské divadlo. K scénografii sa dostal cez štúdium skla a architektúry. S jeho tvorbou sa spája pojem akčnej scénografie, ktorej základom je herec v priestore. Scénografia má provokovať režiséra, inšpirovať herca a prekvapovať diváka.

Vážené dámy a páni, ctené divadelné kolegynie a kolegovia, vzácní hostia, milí festivaloví diváci, už po 19. raz je tu náš spoločný divadelný sviatok – festival DOTYKY A SPOJENIA a na 6 dní – ako neskromne a s úsmevom hovoríme – meníme Martin na hlavné mesto slovenského divadla.

Sme veľmi radi a je nám ctou, že záštitu nad festivalom prevzali predsedníčka Žilinského samosprávneho kraja Erika Jurinová a primátor mesta Martin Ján Danko.

Veríme, že aktuálny ročník bude opäť v niečo jedinečný a špecifický, prinesie kvalitné inscenácie v hlavnom aj sprievodnom programe, ponúkne tiež pracovný program – workshopy a diskusie plné nových inšpirácií, informácií a impulzov. Ostali sme verní aj rozšírenej programovej sekcii Junior, v rámci ktorej uvidíme za 6 dní až 7 inscenácií. Nezabúdame na našich najmladších divákov a diváčky v ranných a popoludňajších predstaveniach, nočné Divadelné námestie ožije každý večer hudbou či tancom, s divadelnými produkciami sa dostaneme dokonca do netradičných obyčajne verejnosti skrytých priestorov.

Toto všetko je možné zrealizovať len vďaka ústretovosti Fondu na podporu umenia ako hlavného partnera festivalu, podpore od nášho zriaďovateľa – Žilinského samosprávneho kraja, dotácii z mesta Martin a finančnej, materiálnej aj mediálnej pomoci od našich skvelých partnerov. Aj tento ročník festivalu má svojich neodmysliteľných a úžasných patrónov. Tešíme sa, že túto úlohu prijali kostýmová výtvarníčka Marija Havran a scénograf prof. Jozef Ciller.

Tento priestor vždy rád a so všetkou vážnosťou využívam aj na to, aby som poďakoval mojim kolegyniam a kolegom zo Slovenského komorného

divadla Martin, pretože príprava podujatia takého to rozsahu je doslova celoročná a vyžaduje si často nemalé úsilie nad rámec bežného pracovného času a pracovných náplní jednotlivých zamestnancov, ďakujem členom dramaturgickej rady aj všetkým externým spolupracovníkom, divadelným tvorcom za ich invenciu, húževnatosť, vôľu, nezlomnú silu a inšpiráciu tvoriť a divákovi za priazeň, ktorú nám všetkým počas sezón aj na festivale prejavujú.

Spolu s povestným divadelným „Zlomte väz!“ prajem nám všetkým opäť skvelú a neopakovateľnú atmosféru, ktorá k divadelnému festivalu DOTYKY A SPOJENIA neodmysliteľne patrí. Nech je náš festival oslavou slobody tvorby a života a chvíle na ňom strávené sú naplnené nezabudnuteľnými zážitkami, radostnými stretnutiami s priateľmi, s divadlom a ako každý rok si želim, aby nám dobré počasie umožnilo uviesť všetky plánované produkcie v exteriéri... Lebo sa máte na čo tešiť ;-)

Vitajte!

*Tibor Kubička,
riaditeľ festivalu Dotyky a spojenia*

Divadelný festival Wiener Festwochen uviedol v polovici mája pôsobivý manifest za slobodu ruského režiséra Kirilla Serebrennikova *Barocco*. Serebrennikov na ňom začal pracovať už pred niekoľkými rokmi, keď ho v Rusku držali v domácom väzení a mal zákaz vycestovať z krajiny. Po napadnutí Ukrajiny mu dovolili Rusko opustiť. *Barocco* venoval všetkým ľuďom na svete, ktorí sú utláčani.

Po skončení predstavenia vo Viedni účinkujúci prečítali vyhlásenie, v ktorom protestovali proti

väzeniu režisérky Žene Berkovičovej a dramatičky Svetlany Petrijčukovej. Obe sú v Rusku vo väzbe, obvinené zo schvaľovania terorizmu, ktorého sa mali dopustiť divadelnou inscenáciou *Finist, jasný sokol* z roku 2021. V apríli 2022 získala táto inscenácia prestížne divadelné ceny Zlatá maska. Divadelníčky zadržali pred vyše rokom, v máji 2023. Proces s nimi sa začal o rok neskôr, 20. mája 2024. Hrozí im sedem rokov väzenia. Sedem rokov za divadelnú inscenáciu! Zmienka o tom sa letmo objavila aj v našich médiách, ale nikto jej nevenoval zvláštnu pozornosť.

Žeňa Berkovičová je žiačkou Kirilla Serebrennikova, ktorý proti zadržaniu oboch divadelníčok protestoval na filmovom festivale v Cannes presne v deň, keď sa v Moskve s nimi začal súdny proces. Hoci je to naivné, želim si, aby sa proces skončil dobre, a preto sem píšem: „Oslobodte Žeňu Berkovičovú a Svetlanu Petrijčukovú!“

My, našťastie, nežijeme v Putinovom Rusku a stále platí, že umelkyne a umelci sa môžu slobodne vyjadrovať. Snáď nie je naivné dúfať, že si naďalej uchránime slobodu tvoriť, svoju tvorbu prezentovať a bez obáv o nej diskutovať. Chceme, aby festival Dotyky a spojenia bol presne o tom: aby

spájal tvorkyne a tvorcov s ich publikom, podporoval rôznorodosť, inšpiroval a vytváral priestor pre rozhovory a polemiky. Okrem dobrého divadla a zaujímavých osobností preto do Martina prinášame aj diskusiu o tom, či sa umelkyne a umelci cítia slobodne a ako má kultúrna obec dôstojne čeliť tlaku, ktorému je v poslednej dobe čoraz častejšie vystavená. Tento rok chceme poskytnúť priestor aj na diskusie o menšinách v divadle. V priebehu troch dní budeme hovoriť o divadle sociálne a zdravotne znevýhodnených skupín, divadle národnostných menšín aj o queer divadle.

Sme presvedčení, že rozmanitosť v kultúre a umení je dôležitá. Práve umenie v nás prebúdzá citlivosť a empatiu. Chceme vám sprostredkovať túto jeho superschopnosť aj tento rok, počas 19. ročníka nášho festivalu. BUDEME TAM.

*Monika Michnová,
programová riaditeľka festivalu*

Lenka Dzadiková

teoretička divadla a kritička. Pracuje v Divadelnom ústave, je členkou Kultúrneho spolku MLOKi. Zameriava sa na tvorbu bábkových divadiel a divadelnú tvorbu pre deti. Publikuje v zborníkoch, tlači, internetových časopisoch aj reláciách Slovenského rozhlasu.

Barbora Forkvičová

divadelná kritička. Je členkou redakcie internetového časopisu *mloki.sk*, v minulosti pôsobila ako odborná redaktorka časopisu *kød – konkrétne o divadle*. Divadelné recenzie publikuje najmä na týchto dvoch platformách.

Róbert Mankovecký

dramaturg Slovenského komorného divadla Martin a hudobný skladateľ, zakladajúci člen festivalu Dotyky a spojenia.

Monika Michnová

dramaturgička Slovenského komorného divadla Martin, zakladajúca členka festivalu Dotyky a spojenia. V súčasnosti pôsobí ako programová riaditeľka festivalu a vedie jeho dramaturgickú radu.

Zuzana Timčíková

divadelná teoretička a kritička. V súčasnosti pôsobí ako vedecká pracovníčka v Centre vied o umení Slovenskej akadémie vied. Publikuje v odborných i vedeckých časopisoch a zborníkoch. Divadelnými recenziami prispieva do časopisu *kød – konkrétne o divadle*, internetového časopisu *mloki.sk* či *Monitoringu divadiel na Slovensku*.

Festival Dotyky a spojenia sa každoročne koná koncom júna, čím symbolicky a vo veľkom uzatvára divadelnú sezónu. Tento rok sme do Hlavného programu vybrali spomedzi diel, ktoré na slovenských scénach vznikli od apríla 2023 do konca marca 2024. Za toto obdobie naša dramaturgická rada videla viac než 70 inscenácií.

V inscenáciách nezávislých i zriaďovaných divadiel rezovali v aktuálnej sezóne príbehy i rozprávania o silných ženských hrdinkách, ktoré ostali našimi dejinami tak trochu opomenuté či nedostatočne ocenené. K nim patrí aj Hana Gregorová, čo pripomína inscenácia Divadla Jozefa Gregora Tajovského *TEL3GRAM*. Postava Hany nie je len manželkou významného slovenského dramatika Jozefa Gregora Tajovského, ale ženou s vyhranenými politickými postojmi, ktorá počas svojho života a vzťahu s Jozefom bojovala nielen za vlastné city, ale aktívne sa angažovala aj v boji za ženské práva a slobody. S hnutím za emancipáciu žien vo Veľkej Británii v 19. storočí sa spája nevelmi známe meno Emily Davison. Jej výraznou osobnosťou i búrlivým osudom ukončeným záhadnou smrťou sa inšpirovalo divadlo NUDE. Tvorivý tím inscenácie **Emily** nám prostredníctvom myšlienkových odkazov jednej z najradikálnejších anglických sufražietiek kladie dôležité otázky o limitoch slobody ženy a identity človeka v súčasnosti. Dramatik a dramaturg Miklós Forgács sa zas inšpiroval symbolom ženskej nezávislosti z oblasti mytológie, skutočne prvou ženou – Lilith, ktorú Boh

údajne stvoril z tej istej hliny ako Adama. Pre Mestské divadlo Žilina napísal briskný a jazykovo provokatívny text, v ktorom prináša originálny pohľad nielen na postavenie žien v spoločnosti, ale aj mužsko-ženské vzťahy. Režisér inscenácie *Lilith* Eduard Kudláč kombinujúc videoart a živú akciu herečiek a hercov dodal tejto predlohe minimalistický, no formálne čistý a pôsobivý tvar, v ktorom necháva vyniknúť myšlienkové poslanstvo diela. Nezávislé zoskupenie Uhol_92 sa v inscenácii *Toni Wolff zisťuje, že prerobila milióny* pozerá na ženu v kontexte novodobého fenoménu influencerstva a konšpiratívizmu. Na jednej strane stojí zdanlivo sebaistá žena, ktorá prostredníctvom sociálnych sietí vedome manipuluje davom a na druhej tá, ktorá vytváranej ilúzii podlieha. Tvorkyne tieto moderné „šamanky“, ktoré vďaka veľkému počtu followerov, prázdnych fráz a pseudomotivačných rečí zarábajú nemalé peniaze, dávajú ironicky do paralely s osobnosťou Toni Wolff, švajčiarskej psychoterapeutky a blízkej spolupracovníčky Carla Junga, ktorá sa preslávila výskumami v oblasti ženskej psychológie. Keby žila dnes, v dobe digitálnych médií a sociálnych sietí, pravdepodobne by zarábala milióny.

Témy a príbehy späté s výraznými či inak zaujímavými a pre kultúrno-spoločenský život prínosnými osobnosťami sa objavovali v inscenačnej tvorbe naprieč Slovenskom. Divadlo Jána Palárika v Trnave otvorilo sezónu 2023/24 inscenáciou venovanou osobnosti Jara Filipa,

ktorý v trnavskom divadle pôsobil v 80. rokoch minulého storočia. Tvorivý tím umelca predstavuje prostredníctvom udalostí z jeho života, ale aj spomienok jeho blízkych, piesní a menej či viac známych scén z televíznych relácií. Režisér Ján Luterán mozaikovitý text v inscenácii s jednoduchým názvom *Filip* oživil hravým a pútavým spôsobom, v ktorom hlavnú postavu stvárňuje osem hercov a herečiek. Napriek tomu prináša aj tému ťaživosti, ktorá pre presvedčeného demokrata, akým bol Filip, súvisela so životom v totalitnom režime. Témou umeleckého života, divadla, ale najmä spoločnosti, v ktorej umenie vzniká, sa zaoberá aj inscenácia *Divadelník* Slovenského komorného divadla Martin. V trpkéj hre si rakúsky dramatik Thomas Bernhard berie na paškál pokryteckú povojnovú rakúsku spoločnosť, no hostujúci český režisér Michal Hába v SKD Martin ukazuje, že jej odkaz je stále platný a navyše aktuálny aj pre naše geografické šírky. V inscenácii exceluje Jana Olhová, ktorá stvárňuje hlavnú postavu, egocentrického a direktívneho divadelníka Bruscona, hlásnika Bernhardových ostrých slov podaných s vtipom a dokonca so svojskou eleganciou. Hába kritickú líniu rozvíja ešte ďalej a do martinskej inscenácie vnáša aj viac než aktuálnu otázku významu umenia vo svete rútiacom sa do klimatickej katastrofy – načo je nám divadlo, ktoré túto skutočnosť nereflektuje? Jókaiho divadlo v Komárne ponúklo v kontexte vzťahu umenia a štátnej moci pozoruhodnú inscenáciu *Mefisto* v réžii hostujúceho Attilu Béresa. Dramatizácia rovnomenného

románu Klauza Manna sleduje život divadelného herca Hendrika Höfgena, ktorého ambície a túžba po seba-realizácii dovedú do situácie, keď je ochotný kolaborovať s fašistickým režimom. Hoci sa inscenácia nedostala do festivalového programu, ponúka skvelú štúdiu ľudského charakteru, ctižiadosti a morálky, rovnako ako desivé paralely s výrokmi či rozhodnutiami štátnych predstaviteľov na súčasnom Slovensku.

V poslednom období sa na slovenských scénach objavilo aj niekoľko inscenácií, ktoré sa venovali osobnostiam či udalostiam, ktoré mali vplyv na formovanie našej národnej histórie a identity. Hoci sa ani jedna z nich nakoniec neobjaví v Hlavnom programe festivalu, ide o pozoruhodné diela, ktoré pripomínajú, že dejiny sú stále živým zdrojom na objavovanie či reinterpretáciu vo svetle nových poznatkov. Divadlo Andreja Bagara v Nitre počas vedenia umeleckého šéfa Matúša Bachynca uviedlo hneď dve takéto inscenácie: *Pribina (Making of)* v réžii Rastislava Balleka a *Pomlčka* (v koprodukcii s Horáckym divadlom v Jihlave) režisérky Ivety Ditte Jurčovej. Hľadanie nových interpretácií významu nitrianskeho kniežata Pribinu ako aj skúmanie kolektívnej pamäti československého národa v *Pomlčke* predstavovali aj umelecky podnetné diela, ktoré vďaka divadelnej forme nahliadli na dané problematiky z aspektov absentujúcich v učebniciach dejepisu. Režisér Pavol Viecha zasa v Činohre SND v autorskej inscenácii *Budete mať luft!* originálnym spô-

sobom spracoval tragédiu, počas ktorej skupina obyvateľov obce Pobeďim zaútočila na neďalekú rómsku osadu. Incident, ktorý sa odohral pred takmer sto rokmi, vďaka inscenácii pripomína temné miesta našej histórie a núti nás prehodnotiť náš národný príbeh.

Pozoruhodným momentom aktuálnej sezóny bolo aj uvedenie inscenácie *Sme v pohode* v Činohre SND. Hostujúca režisérka Daniela Špinar vytvorila prvé dielo, ktoré sa otvorene a výsostne venuje životu a skúsenosti queer ľudí a ich rodín. Hoci svojou divadelnou formou nijak neprekvapuje, ide o dôležitý krok v kontexte našej prvej scény, ktorá tak doháňa resty – nielen v zobrazovaných témach, ale aj celkovej otvorenosti voči svojmu diváctvu. Za výraznú, herecky i režijné čistou a kvalitnú, i keď v inscenačnom prístupe pomerne klasickú inscenáciu v Činohre SND možno považovať *Deti* v réžii Michala Vajdičku. Vznikla voľne inšpirovanou adaptáciou noviel Boženy Slančíkovej Timravy *U Kanátov, Žiadna radosť a Márnosť všetko* a prináša nemilosrdnú sondu do hlbín nefunkčnej rodiny, v ktorej sa naprieč generáciami opakovane odovzdávajú toxické vzorce správania.

Už počas sezóny, no aj neskôr pri zostavovaní nášho výberu inscenácií do Hlavného programu sa ukázalo, že slovenské kamenné divadlá k sebe požívajú tvoríť aj osobnosti z nezriaďovanej scény, na voľnej nohe či z iných divadiel, ktoré do práce s členmi domáceho hereckého

súboru prinášajú nové impulzy. Jedno inšpiratívne dielo z tvorby externého režijno-dramaturgicko-výtvarného tímu vzniklo napríklad v Spišskom divadle a výrazne tak obohatilo jeho doterajší repertoár. Inscenácia *Septuchy* vychádza z rovnomennej predlohy spisovateľky Aleny Sabuchovej a sústredí sa na vyobrazenie osobitého spôsobu života v Bohom zabudnutom kraji na poľsko-bieloruských hraniciach. Režisérka Mariana Luteránová vytvorila divadelne fascinujúci a nápaditý svet malých postavičiek, ktoré žijú opradené poverami, mágiou i náboženstvom a ktoré ešte aj dnes dodržiavajú aj tie najabsurdnejšie tradície a stále veria v silu ľudového liečiteľstva. V opozícii k zakonzervovanému spôsobu života na Podlasí stoja dve mladé dospievajúce ženy. Tie čiastočne preberajú naratívny staršej generácie, ale zároveň chcú nasledovať moderný a globalizovaný svet, ktorého výdobytky do Podlasia vyberane prenikajú. Podnetný scénický počin s podobnou témou sa po dlhšej dobe podaril aj v prešovskom Divadle Jonáša Záborského. Inscenácia *Tri ženy pod orechom* je dramatizáciou rovnomennej novely Václava Pankovčína a prináša tragikomický príbeh troch generácií žien. Všetky žijú bez partnerov, spoločne pod jednou strechou, kde sa akoby zastavil čas, v chudobe a priam fanatickej viere v Boha a zázraky. Napriek snahe matiek ochrániť svoje dcéry pred rovnakými chybami, akých sa dopúšťali ony, nedokážu zmeniť tento osud. Všetky napokon ostávajú samy, bez mužov, každá zacyklená vo svojom uzavretom vnútornom svete, s vlastnou traumou

i nádejou v lepšiu budúcnosť svojho potomka. Divadlá na východnom Slovensku siahli túto sezónu aj po tituloch veľkých dramatikov 20. storočia. Po dlhej dobe (s výnimkou inscenácie *Opera za tri groše* z roku 2023 v Jókaiho divadle v Komárne) sa na slovenské javisko dostala hra nemeckého dramatika Bertolta Brechta. V Národnom divadle Košice v réžii Martina Čičváka uviedli titul *Pán Puntila a jeho sluha Matti*. Výsledkom je dielo s výrazným hudobným a scénografickým konceptom. Postredníctvom fraškovitého príbehu o nevyspytateľnom statkárovi a jeho sluhovi odkrýva falošnosť, nemorálnosť i babráctvo tých, ktorí stoja navrchu spoločenského rebríčka a majú v rukách moc i peniaze. V Divadle Alexandra Duchnoviča zasiahli po klenote absurdnej dramatiky – Rastislav Ballek tu zrežiroval Beckettovo *Čakanie na Godota*. Vzhľadom na Ballekov režijný rukopis ide prekvapivo o veľmi tradičnú a na texte postavenú inscenáciu, ktorá však zaujme silnou hereckou interpretáciou.

Napriek tomu, že v období nášho výberu zriadené divadlá ponúkli mnoho silných inscenácií, stále platí, že nezriadená scéna je po obsahovej i formálnej stránke ďalej – napríklad v témach dokázu divadelníčky a divadelníci nezávislej scény preniknúť hlbšie a často aj vďaka výskumu prinášať nové perspektívy či neobjavené príbehy a hľadať ich paralely či významy pre našu súčasnosť. Divadlo Petra Mankoveckého v inscenácii *Amatéri* tenoraz uvažuje o budúcnosti, ktorou zároveň

treffe pomenováva autentický životný pocit mileniálov. Na Slovensku doposiaľ ešte nevzniklo mnoho inscenácií, ktoré by reflektovali tému umelej inteligencie, a tak sú *Amatéri* nielen výtvarne, pohybovo, hudobne i myšlienково zaujímavým dielom, ale aj dramaturgicky priekopníckym titulom. Nezávislé divadlá rady kombinujú rôzne scénické princípy, vytvárajú hybridné formy a bez potreby „klasifikácie“ stierajú hranice medzi umeleckými žánrami aj druhmi. Napríklad inscenácia *Život, zázraky, extázy a zjavenia blahoslavenej panny, sestry Juany de la Cruz*, ktorá vznikla vďaka tvorivému tímu Magdaléna Žiaková, Juraj Mydla, Ema Benčíková a Anka Sedlačková, priniesla príbeh abatiše Juany, ktorý dokazuje, že otázky rodu a prekračovanie konzervatívnych rodových foriem boli témou už aj v stredoveku. *Deadline* v réžii Adama Draguna & Olygy Ciężkowskej zas ponúkol vhlad do uvažovania a sveta mladých umelcov, ktorí hľadajú odpovede na otázku, ako žiť a naplniť svoj život zmyslom predtým, než príde deadline.

Inscenácia *Antigona (podľa Sofokla a iných)* Divadla bez domova dokazuje, že pozoruhodné inscenácie vznikajú nielen mimo siete kamenných divadiel, ale aj väčšinouvého záujmu, a preto často ostanú aj opomenuté. Divadlo bez domova sa na festivale predstaví po prvý raz. Herečky a herci tohto divadla, ako naznačuje jeho názov, sú zväčša ľudia bez domova, ľudia s telesným postihnutím, ale aj ľudia s psychiatrickou diagnózou či po výkone trestu. Vo

svojej najnovšej inscenácii účinkujúci dopĺňajú Sofoklovo hru o rozpore morálky a zákona vlastnými skúsenosťami, keď v živote uprednostnili vlastné potreby alebo presvedčenie pred zákonom. Úprimnosť ich výpovedí odhaluje mnoho nielen o živote marginalizovaných skupín, no poukazuje aj na mantinely, ktoré im kladie život vo väčšinouvej spoločnosti. Témam a ľuďom vytláčaným na okraj spoločnosti sa programovo venuje aj súčasný francúzsky spisovateľ Édouard Louis. Na základe jeho románu uviedla režisérka Barbora Chovancová v Divadle LUDUS inscenáciu *Dejiny istého násillia*, ktorá tematizuje trauma zo sexuálneho násillia, no v širšom zmysle aj násillie ako také. V neposlednom rade však poukazuje na naratívny, akými sa spoločnosť vyjadruje o obetiach, a to obzvlášť, ak sú príslušníkmi sexuálnych či iných menšín. Inscenácia založená primárne na slove je síce pomerne ťaživá, no otvára dôležité témy, voči ktorým má slovenské divadlo (ale aj verejnosť) resty. Divadlo LUDUS ich vďaka tejto inscenácii plní aspoň čiastočne – zároveň kvalitne a aktuálne.

Už dlhšie obdobie sme svedkami toho, ako nenávisť a prejavy násillia ovládajú našu spoločnosť a stávajú sa normou takmer v každej oblasti života, vrátane fyzických prejavov násillia na verejnosti. Ani dva roky po bezprecedentnej vražde dvoch mladých ľudí, ktorej motívom bola nenávisť a odmietanie inakosti, sme sa nedokázali ako spoločnosť poučiť a podniknúť kroky, ktoré by podobným útokom zabránili. Naopak, dnes sme zhrození z aten-

tátu na predsedu vlády, ktorý je ďalším dôkazom toho, kam až nenávisť v tejto rozoštvanej spoločnosti môže zísť. Čo sa ešte musí stať, aby sme definitívne odmietli násillie a nenávisť nielen vo vyhláseniach, ale reálnymi činmi na všetkých úrovniach osobného i verejného života? Atmosféra nevráživosti a odmietania konsenzu je, žiaľ, prítomná aj v kultúrnom sektore. Od nástupu novej vlády každým dňom zosilňujú tendencie rozhodovať o veciach bez diskusie s kultúrnou obcou z pozície moci a bez porozumenia kontextu a špecifických potrieb jednotlivých odvetví sektora. Navrhované legislatívne zmeny zo strany ministerstva kultúry, ktoré sa týkajú fungovania a štruktúry RTVS či FPU, posilňujú obavy kultúrnej obce o budúcnosť slobodnej a nezávislej tvorby v našej krajine. Na týchto návrhoch sa predovšetkým ukazuje, že predstavitelia štátnej kultúrnej politiky nemajú záujem o diskusiu a sledujú iba vlastné mocenské záujmy. Aj preto je dnes nesmierne dôležité neupadať do apatie, zomknúť sa a podporiť kultúru a umenie napríklad aj návštevou divadelného predstavenia – či už z programu nášho festivalu alebo bohatej ponuky slovenských divadiel.

Barbora Forkovičová a Zuzana Timčíková,
členky dramaturgickej rady festivalu Dotyky a spojenia

Kde bolo, tam bolo, bol raz jeden režisér. Teda bolo ich viac a k tomu občas aj nejaká režisérka, ale boli to už niekoľko sezón tí istí. Slovenskú divadelnú tvorbu pre deti dlhodobo vytvára ustálená skupina tvorcov a tvorkyň. Potvrdzujú to aj inscenácie z výberového obdobia (apríl 2023 až marec 2024) festivalu Dotyky a spojenia 2024.

Režisér Michal Náhlík vo svojom domovskom Divadle Jonáša Záborského v Prešove varíroval putovačku *Ako šlo vajce na vandrovku*. V jeho dramatiizácii je to príbeh bezvlasého chlapca z nemocničnej izby (má hlavu ako vajce), ktorý sa vďaka tvorivosti svojej rodiny vydá počas návštevnych hodín na putovanie podmořským svetom. Kamil Žiška v tomto období pripravil dve inscenácie pre deti podľa tradičných námetov – najprv v prešovskom Divadle Alexandra Duchnoviča *Sol' nad zlato* a potom v Divadle Jána Palárika v Trnave *Princ Bajaja*. Z overených zdrojov čerpal aj Viktor Kollár, keď v Spišskom divadle inscenoval tri známe diela Hansa Christiana Andersena pod názvom *Rozprávky z krivého zrkadla*. Režisér Gejza Dezorz načrel pri realizovaní textu Jána Gorduliča do fantasy inšpirácií. V bratislavskom Divadle P. O. Hviezdoslava pripravil inscenáciu *Terezka a Stratočas*, kde sa povesti Márie Ďuričkovej prepletajú s aktuálnym problémom závislosti od smartfónov. Aj v tomto prípade výsledok narazil na limity „subžánru“ činohernej rozprávky s pesničkami. Hoci sa môže zdať, že režijne našťudovať rozprávku a hrať v rozprávke je jednoduché, je to presne

naopak. V inscenáciách pre deti sú často prítomné postavy – typy. Herci musia rolu budovať pomocou vonkajších znakov, niet čo zvnútorňovať a prežívať. Pri výstavbe inscenácie sa napätie, ktoré inscenátori vybudujú, piesňou zruší. Ťažko takto prezentovať závažnejšiu tému.

V Bratislavskom bábkovom divadle hosťoval režisér Matej Truban, ktorý so svojim tímom z nezávislého divadla Houže našťudoval inscenáciu inšpirovanú maďarskou ľudovou rozprávkou *Zázračný lekár*. Peter Palik v tomto období zrežiroval pre deti dve inscenácie v Bábkovom divadle v Košiciach, obe v spolupráci s výtvarníčkou Naďou Salbotovou. *Koza odratá a jež* vychádza z jeho staršej audio realizácie, je pre deti už od troch rokov a môže byť esteticky a divadelne podnetným zážitkom i pre prvodivákov. Aj v druhom prípade ostal Palik pri tradičných rozprávkových predlohách, jeho vlastná dramatiizácia známej rozprávky, *Pinokio*, je však výpravnejšou inscenáciou. Repertoár Bábkového divadla v Košiciach obohatila aj inscenácia režisérky Adriany Totikovej. *One, two, three... Ideš z hry!* je jej pôvodná hra, v ktorej vnúčať pošlú starých rodičov na cestu okolo sveta a divákovi tak predstavia viacero kultúr. Marián Pecko inscenoval v banskobystrickom Bábkovom divadle na Rázcestí príbeh zo psieho života *Kamil*. Šimon Spišák našťudoval v nitrianskom Novom divadle inscenáciu o komplexnosti ekosystému, ktorého je človek súčasťou, no nie vrcholom *O rastlinách, zvieratách a ľuďoch*. Zuzana Strnáťová pri-

pravila v Bábkovom divadle na Rázcestí *Hudbatolárrium*, už šiestu inscenáciu tohto divadla pre batolátá. Monika Kováčová a Mária Danadová z nezávislého divadelného zoskupenia Odivo stihli v sledovanom období realizovať inscenáciu v zriaďovanom aj vo svojom domovskom divadle. Ide o dve diametrálne odlišné diela, hoci ich spája napríklad aj scénická výtvarníčka Ivana Macková. *Robinsonka* v Bábkovom divadle Žilina je skôr poetická, hovorí o stretnutí dvoch ľudí, ktorí dovtedy žili každý na svojom opustenom ostrove. *Kozmos* je zase letom na neznámu planétu a výrazný zástoj tu majú technológie.

V slovenskej bábkarskej tvorbe už dlhšie dochádza k prepájaniu zriaďovanej a nezriaďovanej scény. V divadlách tvoria nielen režiséri z nezávislých divadiel, ale celé tímy pod hlavičkou svojho súboru – už spomenuté Odivo a Houže, ale uplynulú sezónu aj nemecko-česko-ruský súbor absolventov Katedry alternatívneho a loutkového divadla na pražskej DAMU – KHWOSCH, ktorý v Bábkovom divadle Žilina našťudoval inscenáciu *Domysli*. Nové režisérské mená sa (zatiaľ) ukrývajú v oblasti nezávislých divadiel. Lucia Svobodová Vrana a Mariana Bódyová z divadla Anima – Act realizovali inscenáciu zameranú na viaceré environmentálne témy *The Duck After*. Hlavnou hrdinkou príbehu je žltá kačička, hračka na kúpanie, ktorá zažije cestu z čínskej továrne až do zoo, kde žijú zvieratá zmutované vplyvom radiácie. Veronika Trokšiarová v Divadle Š.E.M. našťudovala inscenácie podľa populárnych

knížnych predlôh – *Vlčie oko* Daniela Pennaca a *Eliška a svet hore nohami* Simony Smatany. Medzi najmladšie súbory, ktoré založili absolventky a absolventi Katedry bábkarskej tvorby Divadelnej fakulty VŠMU patria aj Šerosvit a Panoptikum. Spojili sa pri realizácii inscenácie *Medvedík PUF a priatelja* v réžii Jakuba Matejčíka.

V bábkových divadlách pravidelne hostujú českí režiséri. Svoju prvú slovenskú inscenáciu – *Hugov svet* – realizoval Jiří Adámek Austerlitz v Bratislavskom bábkovom divadle. Scénický výtvarník a režisér Marek Zákostelecký na Slovensku donedávna tvoril predovšetkým v prešovskom Divadle Jonáša Záborského, no už druhú inscenáciu našťudoval aj v Starom divadle Karola Spišáka v Nitre. Pripravil vlastnú dramaturgiu oceňovanej českej encyklopedickej knihy *Hlava v hlavě* Davida Böhma a Ondřeja Buddeusa. Informácie z nej zdramatizoval do podoby prednášky „hlavológov“. Do kategórie českých režisérov môžeme zaradiť aj Braňa Mazúcha, ktorý sa síce narodil na Slovensku, ale jeho divadelná cesta je spojená s Českou republikou. Tretí raz sa vrátil do Bábkového divadla v Košiciach, kde našťudoval „manifest vzdorovitého dieťaťa“ s názvom *NIE!*

Okrem stabilných režisérov a režisérok možno hovoriť o stabilite aj na opačnej strane rampy. Predstavenia navštevujú všetky vekové kategórie, hoci niektoré ostávajú stále vo výraznej menšine. Tvorbu pre deti už vo

veku pár mesiacov, teda batoláriá, zastupuje v tomto období *Hudbatolárrium* z Bábkového divadla na Rázcestí. Poznatelne menej ako v minulých rokoch je tvorby pre teenagerov. K divadlám, ktoré majú na repertoári classroom play sa túto sezónu pridala Činohra Slovenského národného divadla. *Čaute!* je o téme psychického zdravia v náročnom období dospievania a zdôrazňuje, že nie je hanbou vyhľadať pomoc psychológa. V tvorbe pre mladé publikum pokračuje aj martinské Divadelné centrum, kde sériu svojich dokumentárnych inscenácií doplnil režisér Ján Šimko o titul *Pavučina lží*, ktorý sa zaoberá dezinformáciami. Kyberšikane sa venovalo ďalšie nezávislé divadlo SpozaVoza. Režisér Matej Feldbauer tam našťudoval inscenáciu *Ak túto správu neprepošle...* Na zvukovom experimente, využití princípov „foley art“, umenia vytvárania zvukov a ruchov je postavená inscenácia Lucie Mihálovej, monodráma *Jekyll & Hyde* v Divadle P. O. Hviezdoslava. Najpozoruhodnejšie dielo pre túto vekovú kategóriu je v sledovanom období inscenácia *Gulliverove cesty* v réžii Gejzu Dezorza v Divadle Jána Palárika v Trnave. Zásadný je pohľad tvorcov na Gullivera nie ako na cestovateľa, ale pomätenca trpiaceho bludmi, ktorý potrebuje liečbu. Je sklamaný ľuďmi, ktorí sú podľa neho zlom, klamstvom, morom zeme a syfilisom sveta. Zaujímavá je aj formálna stránka diela – využitie live puppet cinema. Je škoda, že DJP sa s touto inscenáciou nemohlo zúčastniť tohtoročného festivalu. Trnavské divadlo totiž v čase trvania Dotykov a spojení organizuje 1. ročník festivalu venovanému divadlu pre mládež Teen Theatre Fest.

Tvorbu pre deti tento rok na festivale reprezentujú najmä inscenácie pre divákov a diváčky vo veku približne od škôlikarov po tretiaťakov na základnej škole. Ponúkajú rôznych pohľadov na ich svet alebo im ponúkajú možnosť nahliadnuť do pre nich ešte neznámych svetov. Zaujímajú aj formálnou stránkou – premyslenou scénografiou, nápaditým využitím technológií a nepodcenením hudobnej zložky. *Hugov svet* Bratislavského bábkového divadla sa detskému obecenstvu prihovára na jeho komunikačnej úrovni, s rešpektom k jeho videniu sveta, kde sa niektoré veci môžu zdať obrovské, niektoré pôsobia agresívne, s kamarátni sa dá jazdiť na slonovi a mimozemšťania nám prídu povedať „čau“. To, čo zatúlaný, ani nie šesťročný Hugo vidí okolo seba a ako vníma svet, sprostredkujú herci a herečky okrem hovoreného a spievaného slova aj drobnou animátorskou prácou. V Bábkovom divadle Žilina vznikla *Robinsonka*, režijné prepracovaná inscenácia pripravená s výtvarným citom a bábkarským kumštom. Témou je poslanstvo opúšťania svojich ostrovov, približovania sa k iným ľuďom a záverečné konštatovanie, že nebo sa vlieva do mora, „kdekoľvek, kde sme spolu“. Tvorba Odiva má blízko k umeniu performance, neponúka príbeh, ale priestor pre vlastný fantazijný svet. Aj vďaka sofistikovaným technológiám je let na neznámu planétu a jej výskum v druhej inscenácii od Odiva, ktorú sme zaradili do programu festivalu, *Kozmos*, veľkým dobrodružstvom. *Kamil* je príbehom šteňaťa a starnúceho muža, ktorí k sebe prilipnú. Režisér Marián Pecko využil

osobnú známosť s dramatičkou Martou Gušniowskou, ktorá napísala bábkovú hru priamo pre Bábkové divadlo na Rázcestí, originálne uchopil postupy live puppet cinema a odvážne oslovil na spoluprácu výtvarníčku Toy Box, ktorá sa vďaka tejto ponuke po rokoch znova ocitla v pozícii scénografky. To všetko ústi do výsledku – nadštandardnej inscenácie pre deti od štyroch rokov, ktorú však, rovnako ako aj ostatný program Pre mladé publikum na festivale Dotyky a spojenia 2024 odporúčame pre celú vekovú škálu obecenstva.

Lenka Dzadiková,
dramaturgická programu Pre mladé publikum

dramaturgia: Daniel Majling
scéna: Pavol Andraško
kostýmy: Katarína Hollá
hudba: Michal Novinski
foto: Collavino

réžia: Michal Vajdička

hrajú:
Kamila Magálová a. h.,
Emília Vášáryová, Diana Mórová,
Rebeka Poláková, František Kovár,
Emil Horváth, Jozef Vajda, Gregor
Hološka, Daniel Fischer a. h.,
Bence Hégli (posl. VŠMU),
Lucia Babony a. h./Thália Král a. h./
Amélia Tkáčová a. h.

premiéra: 3. 6. 2023

Pre divákov od 15 rokov.
V predstavení sa fajčí.
V predstavení sa používajú
expresívne výrazy.
Po predstavení v stredu
diskusia tvorcov s divákmi.

HLAVNÝ PROGRAM

25. JÚN UTOROK 15:00 – 18:00 | ŠTÚDIO | 26. JÚN STREDA 18:30 – 21:30 | ŠTÚDIO

SLOVENSKÉ NÁRODNÉ DIVADLO Božena Slančíková Timrava/ Daniel Majling DETI

Inscenácia *Deti* je voľne inšpirovanou adaptáciou novej Boženy Slančíkovej Timravy *U Kanátov*, *Žiadna radosť a Mámosť všetko*. Tvorcovia z pôvodne troch rôznych príbehov vytvorili rodinnú drámu s ucelebným dejom, v ktorom na pozadí udalostí, akými sú kar, svadba, narodeninová oslava a sviatky Vianoc a Veľkej noci postupne rozkrývajú nielen tajomstvá jednotlivých postáv, ale predovšetkým temné zákutia ich charakterov a pokrivenosť vzájomných vzťahov. Inscenácia prináša nadčasový obraz hodnotovo rozpadnutej rodiny, kde namiesto blízkosti, podpory a lásky prevláda povrchnosť a krutosť. Jednotlivec uväznený v generačnom cykle tráum a citovej nezrelosti tu doslova dedí vzorce toxického správania. Javisková adaptácia tak fascinujúco potvrdzuje aktuálnosť viac ako sto rokov starej Timravinej diagnostiky medziludských vzťahov, v ktorých chýba porozumenie, otvorená a zrelá komunikácia či schopnosť vyjadrovať emócie. Napriek tomu, že

inscenácia reprezentuje skôr konzervatívny prúd divadelných tendencií, vďaka poctivej réžii Michala Vajdičku i kvalitnému psychologickému herectvu prináša intenzívny divadelný zážitok, a preto jej patrí miesto v Hlavnom programe.

Zuzana Timčíková

Vajdičkov režijný prístup, ktorý citlivo a dôsledne zvnútorňuje a divadelne kreuje svet Timravíných postáv s ich nadčasovými témami, spolu s premyslenou a pointovanou Mailingovou dramatičkou vytvorili výsledok, ktorý je divadelnou udalosťou nad rámec jednej sezóny. Priamo sa to odzrkadľuje aj na hereckých výkonoch, ktoré sú koncentrované a koncízne.

Zuzana Andrejco Ferusová: *Timrava dnes: rodičia a deti*.
In: *kôd 1/2024*

Inscenácii *Deti* možno právom pripočítať vysoký počet repríz. Ide o kvalitnú adaptáciu našej fenomenálnej beletristiky so štýlovo čistou réžiou a kvalitnými hereckými výkonmi, v ktorej smiech predbieha slzy. Priam sa riadi

slávnym gogolovským pravidlom: „Prečo sa smejete? Smejete sa na seba!“ *Deti* sú totiž tragikomickou diagnostikou nemienciach sa stereotypov našej národnej povahy, ktorú z autopsie dôkladne poznala tak Timrava, ako i my.

Karol Mišovic: *Timravovsko-vajdičkovský rok na dedine*.
In: *monitoringdivadiel.sk*, 17. 7. 2023

Nutná je absolútna koncentrácia, každé slovo, gesto je dôležité, všetko musí byť zosynchronizované. Divák by mal mať až pocit, že sa len cez okno pozerá na život niektorých rodín, na to, ako slávia kar, Vianoce, narodeniny. Vníma, ako sa navzájom trápia, ponížujú, urážajú, ako trpia pre svoju pýchu, neempatiu, sebeckosť, krutosť, ale aj ako hľadajú súcit, odpustenie, lásku. (. . .)
Žiadna avantgarda či žiadny experiment to nie je, len staré dobré divadlo.

Eva Čobejová: *Timrava v SND/O detoch, ktoré sú zbožňované, odcudzené či prehladané, a ešte je ich aj málo*.
In: *postoj.sk*, 3. 6. 2023

Inscenácia *Deti* ukazuje Činohru Slovenského národného divadla v najlepšej možnej forme. Výborná práca s predlohou, poctivá réžia a herecké výkony, na ktoré sa dá dívať opakovane. Zároveň má však aj jedno veľké mínus. Pre každého, kto kedy žil v rodine, je až neznesiteľne zrozumiteľná.

Soňa Jánošová: *Rodina je pekló, z ktorého sa nedá vymaniť*.
Deti v SND sú vrcholom sezóny.
In: *kultura.sme.sk*, 6. 6. 2023

dramaturgia: Lenka Garajová
asistentka dramaturgie:
Ráchel Rimarčíková
scéna a kostýmy: Laura Štorcelová
asistentka kostýmovej scénografie:
Daniela Mesárošová
choreografia: Stanislava Vlčeková
hudba: Martin ISO Krajčír, Kriss Krimm
svetelný dizajn: Róbert Mačkay
produkcia: Karolína Kováčová
foto, vizuál: Juraj Mravec

réžia: Šimon Ferstl

hrajú:
Jakub Jablonský,
Lenka Libjaková, Tomáš Pokorný,
Kriss Krimm, Martin ISO Krajčír

premiéra: 8. 12. 2023

Pre divákov od 15 rokov.
V predstavení sa používajú
expresívne výrazy.
Po prvom predstavení
diskusia tvorcov s divákmi.

HLAVNÝ PROGRAM

DIVADLO PETRA MANKOVECKÉHO Lenka Garajová AMATÉRI

Dej najnovšej inscenácie Divadla DPM sa odohráva v roku 2164, kedy sa o všetko potrebné už postarala umelá inteligencia. Vojny, katastrofy a iné svetové problémy sú definitívnu minulosťou a ľudia si konečne môžu užívať život naplno. *Amatéri* sú však sci-fi iba pokiaľ ide o príbehovú líniu. Premýšľanie a emočné prežívanie postáv je ukotvené v prítomnosti a korešponduje s prežívaním súčasnej mladšej až strednej generácie. Inscenácia tak nastoluje otázku, či šťastie, po ktorom mnohí prahneme, je vôbec možné dosiahnuť – a to aj v prípade, že podmienky sú na to ideálne.

Okrem textu, ktorý súboru na mieru napísala Lenka Garajová (po inscenácii *Prevádzači* z roku 2022 je to už jej druhá spolupráca s Divadlom DPM), inscenáciu do veľkej miery určuje choreografia Stanislavy Vlčekovej, rovnako ako živá hudba v podaní dvojice Martin Iso Krajčír a Kriss Krimm. Tvorivý tím pod režijným vedením Šimona Ferstla pozýva na párty vo

25. JÚN UTOROK 15:30 – 17:00 | 22:30 – 24:00 | OC GALÉRIA

vyprázdnenom, nedivadelnom priestore, ktorý posilňuje pocit, že sa nachádzame mimo našej reality. Či je táto párty dystopická alebo utopická, vlastne nie je úplne isté. DPM ako jedno z mála divadiel na Slovensku mapuje vo svojej tvorbe mentálny svet mileniálov, ktorí sa snažia zaradiť sa do „bežného“ života vo svete, čo nebol vytvorený pre nich. Robí to programovo a atraktívne, vďaka čomu má osobitné miesto na slovenskej divadelnej scéne.

Barbora Forkovičová

Postavy svoje zážitky a pocity z nového, zmeneného sveta nezdieľajú, nediskutujú o nich. Nevznikajú medzi nimi konflikty. Každý sa zaoberá vlastnými dilemami, chaotickými vnemami a pokračuje v tápavom živote v naoko dokonalom svete. Akoby ani nešlo o skutočných ľudí, ale akési postavičky z videohry, vytrhnuté z niekdajších pravidiel spoločnosti. Nevedia, čo si počať, a tak blúdia z jedného miesta na ďalšie, zahlcujú sa vždy novou aktivitou.

*Lucia Galdíková: Ľudstvo: Veční amatéri na život a hľadajú šťastia.
In: kôd 2/2024*

Inscenácia *Amatéri* v réžii Šimona Ferstla je obsahovo aj formálne kvalitne vystavaná. Samotné DPM tak po-

tvrdzuje svoje popredné miesto na mape slovenského divadla. Našlo si svoju poetiku, profiluje sa ako atraktívne, štýlové a inteligentné divadlo so svojím mestským publikom, primárne v mladšej či strednej generácii. Čo je bonus, vedia, pre koho tvoria, a vychádzajú pritom sami zo seba.

*Diana Pavlačíková: Tak kedy? Kedy budeme šťastní?
In: mloki.sk, 29. 1. 2024*

Monotónnosť a zároveň rytmickosť, cyklické opakovanie jedného pohybového úkonu alebo gesta sú princípy, z ktorých režisér i choreografka ťažia. Herci v pohybe aj v mimike tváre pripomínajú vopred naprogramovaných robotov či zamestnancov v pásovej výrobe, kde synchronizácia pracovného kolektívu a pravidelne opakovaný úkon zabezpečuje kvalitu produktov. Neprejavujú žiadne emócie a text zo seba doslova chrlia bez toho, aby osobitne pracovali s intonáciou reči, pauzou. Tento zámer síce podporuje pocit bezvýznamnosti, ktorému hlavné postavy čelia, ako aj robotickosti myslenia budúcnosti, má to však svoje úskalia.

*Zuzana Timčíková: Ako budeme žiť, keď si nás adoptuje umelá inteligencia?
In: monitoringdivadiel.sk, 23. 2. 2024*

dramaturgia: Miro Dacho
scéna: Juraj Poliak
kostýmy: Alžbeta Kutliaková
hudba: Martin Husovský
foto: Robert Tappert

réžia: Mariana Luteránová

hrajú:
Petra Dzuriková, Kristína Kotarbová, Filip Brišák, Filip Štrba, Denisa Macalová Ďuratná, Mikuláš Macala, Jozef Novyzedlák, Mikuláš Dzurik, Veronika Kleščová, Pavol Gmuca, Peter Gedeon, Mária Brozmanová, Katarína Turčanová, Mária Čičvarová

premiéra: 15. 12. 2023

Pre divákov od 14 rokov.
V predstavení sa fajčí.
V predstavení sa používajú
expresívne výrazy.
Po predstavení
diskusia tvorcov s divákmi.

HLAVNÝ PROGRAM

OTVORENIE FESTIVALU

SPIŠSKÉ DIVADLO
Alena Sabuchová/Lucia Mihálová
ŠEPTUCHY

Inscenácia *Šeptuchy* vznikla na základe dramatisácie rovnomennej a oceňovanej knihy Aleny Sabuchovej. Kvalitnú literatúru tvorivý tím s režisérkou Marianou Luteránovou pretvoril na pozoruhodnú inscenáciu, ktorá približuje životy obyvateľov v Podlasí, špeciálnom kraji na východnej hranici Poľska, známom najmä tým, že tam žijú šeptuchy – ľudové liečiteľky. Inscenácia poukazuje na niekedy až nezmyselné spojenie viery v tradičné liečiteľstvo a náboženskej viery, to všetko na pozadí moderného sveta. Hoci je Podlasie vzdialené od veľkomiest, aj tam prenikli výdobytky modernej doby, ako sú Bravo, Esmeralda či trhy, kde sa predávajú héliové balóny. Príbeh sa sústreďuje okolo dvojice kamarátok Aliny a Doroty, ktoré do tohto sveta plného kontrastov vstupujú s tínedžerskou drzosťou, ale aj podozrievavým zdravým úsudkom.

Režisérke Luteránovej sa podarilo zachytiť humornosť tých najabsurdnejších momentov, zároveň však

25. JÚN UTOROK 19:00 – 21:30 | NÁRODNÝ DOM

život na Podlasí a samotné šeptuchy neromantizuje – práve naopak, poukazuje na nebezpečenstvo viery v šarlatánstvo, ktoré tieto ľudové liečiteľky predstavujú. Inscenácia predstavuje výrazný a ambiciózny posun v tvorbe Spišského divadla, ktoré sa na festivale predstaví po dlhšom čase.

Barbora Forkovičová

Šeptuchy sú veľmi príjemným prevkapaním. Aj keď možno inscenácia nedokázala v plnej miere zachytiť atmosféru Podlasia tak, ako sa to podarilo Sabuchovej v knihe, ide o jeho zrozumiteľné scénické pretlmočenie. V repertoári Spišského divadla tak pribudol titul, ktorý láka na papier a nesklame ani na javisku.

Barbora Forkovičová: Tam, kde vonia kadidlo a v telke ide Esmeralda. In: mloki.sk, 17. 12. 2023

Štruktúrne nejednoduchú textovú predlohu s panoptikom postáv a postavičiek a množstvom mikropríbehov

pre potreby tvorivého tímu a Spišského divadla zdramatizovala autorka a dramaturgička Lucia Mihálová. Zvolila vhodný princíp zjednodušovania sujetu a absorpcie postáv, čím dosiahla divadelnosť a dramatickosť epického príbehu. Podarilo sa jej zachovať uveriteľnosť postáv a dosiahnuť ich plastickosť, pričom oblúk tohto lineárneho príbehu má stále pevné kontúry, hoci je vsadený do dramaticky vystavaného rámcovania, keď sa na úvod vykreslená situácia vyjasní až v samotnom závere hry.

Hana Rodová: Plynutie príbehu je ako tečúca rieka. In: monitoringdivadiel.sk, 29. 1. 2024

Tvorcovia však veľmi umne a vynaliezavo dodali abstrakcii knižného príbehu svojráznejší ráz. Výsledkom dobre fungujúcej synergie jednotlivých inscenačných zložiek je vtipné, nápadité, rytmické, výtvarne bohaté a vizuálne pritažlivé dielo, za ktorým sa oplatí do Spišskej Novej Vsi vycestovať aj z opačného konca republiky.

Zuzana Timčíková: Nostalgia, gýč a vďačnosť, že dnes žijeme inak. In: kôd 2/2024

dramaturgia: Katarína Mrázek
scéna a kostýmy: Laura Štorcelová
hudba: Tomáš Prištiak
choreografia: Barbora Janáková
svetelný dizajn: Jakub Ťapucha
scénická spolupráca: Tomáš Badin,
Marek Štuller
vizáž: Alžbeta Tešediková
graфіcký dizajn: Jaroslava Karnoková
foto: Nora Čaprnková

réžia: Michal Belej

hrajú:
Lýdia Ondrušová
Jakub Jablonský

premiéra: 26. 10. 2023

Pre divákov od 15 rokov.
V predstavení sa používajú
expresívne výrazy.
Po prvom predstavení
diskusia tvorcov s divákmi.

HLAVNÝ PROGRAM

26. JÚN STREDA 15:30 – 16:45 | 22:30 – 23:45 | OC GALÉRIA

DIVADLO NUDE Michal Belej EMILY

Inscenácia divadla NUDE *Emily* sa inšpirovala životom Emily Davison, jednej z najradikálnejších sufražietek 19. storočia vo Veľkej Británii, ktorej smrť spôsobená zrážkou s dostihovým koňom je dodnes opradená špekuláciami. Autor dramatického textu a režisér inscenácie Michal Belej pracuje s motívom osudu tejto takmer opomenutej historickej postavy, nadväzuje na jej myšlienkové poslanstvo a boj za ženské práva, pričom rozvíja širšie úvahy o slobode a identite človeka v súčasnosti. V inscenácii účinkujú dvaja herci – muž a žena, ktorí svojím konaním poukazujú na toxické prejavy nerovného vzťahu medzi zdánlivo silnejším a dominantnejším (muž, väčšina) a tým, resp. tou, od ktorej sa očakáva, že sa podriadi a vyhoví (žena, menšina). *Emily* je trpkou pripomienkou, že aj po viac ako sto rokoch od prvotných snáh o ženskú emancipáciu nie je rovné postavenie žien v spoločnosti samozrejmosťou. Inscenáciu sme sa rozhodli zaradiť do Hlavného programu, pretože

dramaturgicky, režijne i výtvarne predstavuje jedno z najzaujímavejších scénických počínov, ktoré na scéne nezriaďovaného divadla v tejto sezóne vznikli. Ide totiž o štýlovo vyzreté dielo, v ktorom tvorcovia reflexiu osobného prežívania hľadajú vo vyjadrení univerzálnejšej, a o to viac rezonujúcej výpovede.

Zuzana Timčíková

Tvorcovia vycítili nielen silne tematicky rezonančný, ale aj performačný potenciál rozličných podôb rebelie ústrednej postavy. Žáner hry vymedzujú ako popovú mozaiku. Belejov režijný rukopis siaha, podobne ako v jeho predošlých inscenáciách, k obnaženej intertextualite dôsledne spojenej do zrozumiteľného tvaru, ktorý nás nabáda odkrývať jednotlivé roviny odkazov. Od začiatku sa objavujú mnohé vizuálne, pohybovo a verbálne kódované popkultúrne referencie.

Veronika Kolejáková: *Sme slobodní, a zrazu nie sme.*
In: *monitoringdivadiel.sk*, 19. 12. 2023

Oproti trefným, ale menej prekvapivým naratívom o archetype muža-samca, prináša Belej originálnejšie textové pasáže ironickými konštatovaniami o stave našej spoločnosti. V podobe trpkovo-vtipných a zároveň úderných bonmotov z úst politickej „elity“ počúvame, že táto krajina je široko-ďaleko tou najlepšou, najsilnejšou a prekvitajúcou. Uvedomujúc si postupne prichádzajúce zmeny po výsledkoch ostatných volieb je náročné sa rozhodnúť, či sa má divák z týchto výrokov smiať alebo má radšej plakať. Belej však úspešne zachováva v texte mieru medzi recesiou a vážnosťou.

Lucia Galdíková: *Kedy bude konečne samozrejmé, že ženy a muži majú rovnaké práva?*
In: *mloki.sk*, 18. 12. 2023

V kontexte doterajšej tvorby divadla NUDE ide o herecky, vizuálne a štýlovo vyzreté dielo, v ktorom hľadajú tvorcovia reflexiu osobného prežívania už vo vyjadrení univerzálnejšej, a o to viac rezonujúcej výpovedi.

Zuzana Timčíková: *I was born free.*
In: *kod 1/2024*

dramaturgia: Daniela Brezániová
výprava: Eva Kudláčová Rácová
hudba: Peter Machajdik
produkcia, kamera, strih: Peter Kotrha
foto: Natália Zahradníková

réžia: Eduard Kudláč

hrajú:
Natália Fašánková, Andrea Juhásová,
Iveta Pagáčová, Michal Koleják,
Peter Martinček, Michael Vrzala,
Boris Zachar

premiéra: 30. 11. 2023

Pre divákov od 18 rokov.
V predstavení sa používajú
expresívne výrazy.
Po prvom predstavení
diskusia tvorcov s divákmi.

HLAVNÝ PROGRAM

27. JÚN ŠTVRTOK 16:00 – 17:30 | 22:30 – 24:00 | JAVISKO NÁRODNÉHO DOMU

MESTSKÉ DIVADLO ŽILINA Miklós Forgács LILITH

Ešte predtým, než Boh stvoril Evu z Adamovho rebra, údajne z tej istej hliny ako Adama stvoril naozaj prvú ženu – Lilith. Tá bola presvedčená, že si s Adamom musia byť rovní, no keďže sa s ním nedokázala dohodnúť, vzbúrila sa a opustila Raj. Aj preto bola dlho považovaná za démona, vrahyňu detí a zvodkyňu mužov. Mestské divadlo Žilina vo svojej inscenácii ponúka pohľad na Lilith ako našu súčasničku, nezbujuje ju však jej mýtickosti. Dnes – vo svete, ktorým prešlo niekoľko vln feminizmu – Lilith vyznieva ako sebavedomá, samostatná žena odporujúca patriarchálnym zvyklostiam, a predstavuje tak symbol ženskej slobody a nezávislosti. Inscenácia svoje miesto v Hlavnom programe získala predovšetkým vďaka mnohovrstvovému textu Miklósa Forgácsa, ktorý nám nielen približuje jej postavu a význam, ale prostredníctvom nej ponúka originálny pohľad na konfrontáciu dvoch pohľadov.

Režisér Eduard Kudláč hutný textový materiál rozvrstvuje aj v priestore: inscenácia vo veľkej miere vy-

užíva videonahrávky natočené v rôznych zákutiach divadla. Filmový strih však kombinuje so statickými zábermi, v ktorom vyniknú predovšetkým výborné herecké výkony účinkujúcich.

Barbora Forkovičová

Inscenáciu možno bez pochyb vo výsledku označiť za feministickú. Bez toho, aby bola tendenčná a deklaratívna, pôsobí veľmi aktuálne, ľudsky a pravdivo, zachovávajúc si charakter ironického a humorného komentára k problému patriarchátu či mužsko-ženskej rovnosti. Okrem toho, že vypovedá o spoločensky páľivých a nevyhnutných témach, je interpretačne a symbolicky bohatá. Tvorivému tímu na čele s dramatikom sa tak podarilo naplniť predsavzatý cieľ 'oddémonizovať' Lilith, prejavit' jej obdiv aj rešpekt ako k žene aj matke a do popredia postaviť ľudskosť.

*Alexandra Richtáriková: Sme Evou alebo Lilith?
In: kôd 1/2024*

Režisér Kudláč rozsiahly, silne asociatívny a repetitívny Forgáčsov text zoškrtal do zrozumiteľného, uceleného tvaru. Jeho režijná práca spočívala najmä v práci so šesticou hercov, ktorí vďaka nemu dokázali pretlmočiť množiac sa myšlienky autora do prirodzene znejúcich dialógov, často emocionálne chladných a pragmatických. (...) Naživo interpretovaný úsek je menšou časťou inscenácie. Videografia, takisto v Kudláčovej réžii, je nielen textovo, ale aj vizuálne pútavým, priam fascinujúcim záznamom súčasne bežiacich svetov Lilith, jej trojtej zložitosti. Inscenácia *Lilith* je vedecko-fantastický, informačne poetický a mysticko-realistický diskurz o žene, o jej hneve, jedinečnosti a sebauvedomení.

*Dária Fojtiková Fehérová: Divadelná recenzia: Lilith.
In: devin.rtvs.sk, 20. 12. 2023*

preklad: Viktória Janoušková
dramaturgia: Róbert Mankovecký
dramaturgická spolupráca:
Veronika Linka
scéna a kostýmy: Lucia Škandíková
hudba: Jindřich Čížek
asistent réžie: Martin Krč
foto: Braňo Konečný

réžia: Michal Hába

hrajú:
Jana Olhová, Katarína Dírerová a. h.,
Matej Babej, Zuzana Rohoňová,
Marek Gejšberg, Ivana Matulová a. h.,
Tatiana Goldmannová a. h.

premiéra: 10. 11. 2023

Pre divákov od 15 rokov.
V predstavení sa používajú
expresívne výrazy.
Po predstavení diskusia
tvorcov s divákmi.

HLAVNÝ PROGRAM

SLOVENSKÉ KOMORNÉ DIVADLO MARTIN Thomas Bernhard DIVADELNÍK

V Hlavnom programe nemôže chýbať hra provokujúceho rakúskeho dramatika v réžii rovnako provokujúceho českého režiséra. Jubilujúce Slovenské komorné divadlo Martin k 80. výročiu svojho vzniku pripravilo inscenáciu, ktorej hlavnou témou je samotné divadlo. Nejde však o žiadnu oslavnú ódu, práve naopak, *Divadelník* ponúka drsný a ironický pohľad na divadelné umenie, divadelnú prax, no rovnako aj na spoločenské prostredie, v akom divadlo vzniká. Hlavnú úlohu divadelníka Bruscona, ktorý v hre Thomasa Bernharda prichádza do miestnej krčmy (tzn. do akéhokoľvek zapadákov) zahrať svoje predstavenie, stvárnjuje v protiklade k textu žena – herečka Jana Olhová. Vďaka jej skvelému výkonu ešte silnejšie a zároveň aj vtipnejšie vyznieva kritika egocentrického patriarchy, riaditeľa divadla, veľkého herca, jednoducho muža presvedčeného o svojej výnimočnosti a genialite, ktorý si na paškál berie všetkých a všetko, od (neschopných) členov

27. JÚN ŠTVRTOK 19:30 – 21:15 | ŠTÚDIO

svojej rodiny cez divákov (ktorí nechápu jeho veľké umenie) až po celú krajinu.

Režisér Michal Hába, ktorý v SKD Martin hostuje po prvý raz, kritickú líniu rozvíja ešte ďalej a do martinskej inscenácie vnáša aj viac než aktuálnu otázku významu umenia vo svete rútiacom sa do klimatickej katastrofy – načo je nám divadlo, ktoré túto skutočnosť nereflektuje?

Barbora Forkvičová

Už samotné pozvanie českého režiséra Michala Hába značí, že v martinskom divadle aktívne sledujú scénu aj mimo našich hraníc a zároveň sa svojou dramaturgiou neboja vystúpiť z komfortu poznaného a overeného. V Čechách Hába patrí k najvýraznejším režisérom svojej generácie. Vo svojich dielach sa programovo venuje téme klimatickej krízy a poetikou sa vzťahuje k nemeckojazyčnému divadlu (najmä Brechtovi), divadlu nadhľadu a často silnej irónii. Tieto charakteristiky sa dajú nájsť aj v jeho prvej spolupráci so Slovenským komorným divadlom. A súbor SKD opäť potvrdil svoju variabilitu, zrelosť

a najmä, že ďaleko presahuje „nálepku“ regionálneho divadla. (...)

Olhová si udržiava pri postave egocentrika Bruscona odstup a umožňuje tak nahliadať na túto postavu ešte kritickejšie. Pre súcití či pochopenie tu nie je priestor. Zbytočne ani netlačí na povrchové zobrazenie muža. Jej racionálny a v hereckom prejave direktívny prístup spolu s Hábovými mizanscénami, v ktorých Bruscon patriarchálne pristupuje k svojmu okoliu, kreslí obraz mužskej postavy mača dostatočne jasne. Olhová sa s textom vyslovene hrá. Neustále strieda rytmus, rýchlosť reči aj intenzitu hlasu. Postavu egomaniaka dotvára veľkými gestami, teatrálnymi výstupmi (napríklad dlhými pohľadmi do dialky odkazujúcimi na hlboké premýšľanie a rozprávanie „veľkých“ právd) a neustálym nadhľadom nad postavou, ktorá Brusconovi dodáva punc sebariónie. Ironické vyznenie niektorých z jej prehovorov znásobili aj technické prostriedky ako zmena svetla, ventilátor nastavený do jej tváre, hudobný podmaz či využitie mikrofónu.

Diana Pavlačková: *Planéta horí a uprostred požiaru stojí divadelník.*
In: *kod* 1/2024

dramaturgia: Uršula Turčanová
scéna a kostýmy: Alžbeta Kutliaková
hudba: Martin Husovský
foto: Vanda Mesiaričková

réžia: Kateřina Quisová,
Silvia Vollmann, Alžbeta Vrzgula

hrajú:
Daniel Výrostek, Marek Rozkoš,
Mária Knoppová, Jana Pilzová,
Iveta Marcineková

premiéra: 9. 2. 2024

Pre divákov od 15 rokov.
Po predstavení diskusia
tvorcov s divákmi.

HLAVNÝ PROGRAM

28. JÚN PIATOK 16:00 – 17:30 | ŠTÚDIO

DIVADLO JOZEFA GREGORA
TAJOVSKÉHO | Kateřina Quisová,
Silvia Vollmann, Alžbeta Vrzgula
TEL3GRAM

Divadlo Jozefa Gregora Tajovského vo Zvolene uviedlo inscenáciu *TEL3GRAM* pri príležitosti svojej 75. sezóny. Do Hlavného programu sme ju zaradili, pretože predstavuje výnimočný umelecký počín, za vznikom ktorého stojí dramaturgicky odvážne gesto divadla. Autorská inscenácia je totiž výsledkom práce troch generačne spriaznených režisérov, známych prevažne z prostredia nezávislého divadla, Kateřiny Quisovej, Silvie Vollmann a Alžbety Vrzguly, ktoré motívy osudov Hany a Jozefa Gregorovcov spracúvajú novátorsky a modernými divadelnými prostriedkami. Základisie života dvojice Gregorovcov približujú cez súčasné a aktuálne témy, akými sú vojna na Ukrajine, s ňou súvisiace odlúčenie párov či postavenie ženy v spoločnosti a jej nekončiaci zápas o presadenie sa vo svete patriarchálnych štruktúr. Napriek tomu, že ide o dielo venované blížiacemu sa výročiu narodenia Jozefa a Hany Gregorovcov, neškĺza k páťosu ani k hrdinskému zobrazeniu týchto

postáv. Naopak, odhaľuje mnoho z ich vnútorných svetov a ponúka vzácny a veľmi ľudský, mimo-učebnicový pohľad na významné osobnosti našich kultúrnych dejín, ktoré počas svojho života bojovali na viacerých „frontoch“ – nielen tých vojnových, ale aj politických, umeleckých a citových.

Zuzana Timčíková

Jednou z najsilnejších stránok celej inscenácie je však scéna. Na jednej strane je jej funkčnosť. V skromných priestoroch štúdia DJGT vytvorila Kutliaková univerzálne funkčnú priestorovú konštrukciu, ktorá bez výraznejších zmien môže predstavovať bytovú jednotku s dierami po zásahu rakiet, či kuchyňu ako odkaz na stereotypné vnímanie tohto priestoru ako primárne ženského.

*Miroslav Zwiefelhofer: Viac než len inscenácia k výročiu.
In: mloki.sk, 7. 4. 2024*

Tel3gram bude možno ťažko vnímateľný pre laického diváka, keďže ide o tri rôzne texty aj režijné rukopisy včlenené do jednotného scénického tvaru, a divadlo by tak mohlo pouvažovať o dramaturgických úvodoch, ako to zaviedlo už niekoľko slovenských scén pri náročnejších tituloch. Bez ohľadu na to, vo Zvolene vznikla ďalšia ojedinelá inscenácia. I keď prvá časť tríptychu možno neponúka až taký konzistentný výsledok, inscenáciu ako celok možno považovať za jednu z tých najsmelších v novodobej zvolenskej histórii. Divadlu sa vyplatila odvaha osloviť predstaviteľky najmladšej ženskej režisérkej generácie, zatiaľ len sporadicky tvoriacej na slovenských repertoárových zriaďovaných scénach. Trojica totiž priniesla inovatívne, nepatetické a neidealizujúce nazeranie na umelecké, privátne i politicko-spoločenské osudy emblémového páru našej kultúrnej histórie.

*Karol Mišovic: Manželia Gregorovci
na bojsku minulosti, súčasnosti aj budúcnosti.
In: monitoringdivadiel.sk, 22. 3. 2024*

dramaturgia: Miro Dacho
scéna: Juraj Kuchárek
kostýmy: Alžbeta Kutliaková
pohybová spolupráca: Ladislav Cmorej
hudobná spolupráca: Martin Husovský
foto: Robert Tappert

réžia: Ján Luterán

hrajú:
Miroslav Beňuš, Dana Droppová,
Michal Jánoš, Vladimír Jedlovský,
Martin Kochan, Silvia Soldanová,
Tomáš Vrvník, Daniel Žulčák a. h.

premiéra: 13. 10. 2023

Pre divákov od 15 rokov.
V predstavení sa fajčí.
V predstavení sa používajú
expresívne výrazy.
Po predstavení diskusia
tvorcov s divákmi.

HLAVNÝ PROGRAM

28. JÚN PIATOK 19:30 – 21:30 | NÁRODNÝ DOM

DIVADLO JÁNA PALÁRIKA V TRNAVE Miro Dacho FILIP

Inscenácia *Filip* z Divadla Jána Palárika v Trnave je venovaná Jarovi Filipovi, niekdajšiemu tvorovi trnavského divadla, ktorý tam umelecky strávil 80. roky 20. storočia. Autorské dielo, ktorého text vznikol z fragmentov rôznorodého a veľmi pestrého materiálu, vrátane dokumentárnych záznamov, približuje Filipovu osobnosť a rovnako aj hudobnú tvorbu v omnoho širšom spektre, než ako je bežnej verejnosti známe. Jara Filipa v inscenácii kolektívne stvárnajú viacerí herci a herečky trnavského súboru, ktorí podávajú nielen suverénne herecké výkony, ale viacerí sa ukazujú aj ako zdatní speváci a muzikanti. Výsledkom je kvalitná a zároveň netradičná hudobná inscenácia, ktorá nie je lineárnou biografiou Filipovho osudu a zďaleka obchádza prezentáciu jeho známych piesní. Obraz o umelcovi vytvára prostredníctvom útržkov z jeho kariérneho i osobného života, rozhovorov či spomienok jeho priateľov a kolegov. Inscenáciu sme zaradili do Hlavného progra-

mu, pretože vzdáva poctu Jarovi Filipovi, výraznej osobnosti slovenskej kultúry 20. storočia a k spracovaniu jeho života pristupuje divadelne originálnym spôsobom. Vyniká totiž hravosťou a nápaditosťou v herectve, v režijnom prístupe Jána Luterána aj v scénografii Juraja Kucháreka.

Zuzana Timčíková

Autor trnavskej inscenácie Miro Dacho nevyužil klasický faktografický princíp, lineárne rozprávaný životopis. V duchu filipovskej mnohosti bytia text zložil z rôznych fragmentov citátov z inscenácií, spomienok ľudí, udalostí, výjavov zo života, z divadla, z relácií. Vybranú tému elaboruje, zoširoka a repetitívne problematizuje, odbieha od nej k autentickému javiskovému daniu a obyčajne ukončuje pesničkou.

Dária Fojtíková Fehérová: *Je suis Jaro Filip*.
In: mloki.sk, 14. 10. 2023

Áno, táto inscenácia baví od začiatku do konca. Nedá sa povedať, ktorý z hercov je lepší. Vynikajúci je Žulčák,

ktorý sa niekoľkokrát v rámci hry urazí a ostatní ho musia prehovárať, aby sa vrátil. Zábavný je Vladimír Jedlovský ako mlčanlivý pamätník, ktorého mladší kolegovia márne prehovárajú: „Ujo Vlado, ako to bolo s Filipom a ženami?“ Dana Droppová srší energiou, keď hrá na saxofóne aj ako nadšená pionierka, ktorá si spolu s kolegynou Silviou Soldanovou sadne na kolená deda Mráza a zažije šok z jeho správania.

Katarína Sedláková: *V Trnave majú Filipa*.
Toho, čo hrával s Dežom.
Ako ho hrá Dana Žulčák a 7 ďalších hercov?
In: kultura.pravda.sk, 16. 10. 2023

Filip v Divadle Jána Palárika je vydarená inscenácia, ktorá nechce byť a nie je patetickou spomienkou na veľikána. Je to defilé dôležitých čriepok z jeho života hudobných, divadelných, politických aj osobných. Živé dielo, ktoré sa nebojí dopovedať chýbajúce slovo v pesničke *My sme národ holubičí*, ani si pripomenúť (znova aktuálne) skladby z politických relácií 90. rokov.

Soňa Jánošová: *Jedným slovom je to... Je to o Jarovi Filipovi*.
In: sme.kultura.sk, 16. 10. 2023

dramaturgia: Uršula Kovalyk
hudba: Oskar Rózsa
scéna a kostýmy: Divadlo bez domova
produkcia: Tomáš Kubiš
foto: archív DBD

réžia: Patrik Krebs

hrajú:
Denisa Okrutská, Zuzana Pokorná,
Beáta Maderová, Dagmar Brilllová,
Jela Matuškovičová,
Augustín Horváth, Jozef Kanáloš,
Róbert Kotlár, Ondrej Kudlák,
Miroslav Pijaček, Uršula Kovalyk,
Tomáš Kubiš

premiéra: 25. 10. 2023

Pre divákov od 12 rokov.
V predstavení sa fajčí.
Po predstavení diskusia
tvorcov s divákmi.

HLAVNÝ PROGRAM

29. JÚN SOBOTA 13:30 – 14:30 | NÁRODNÝ DOM

DIVADLO BEZ DOMOVA Sofokles a iní **ANTIGONA** (POĎĽA SOFOKLA A INÝCH)

Divadlo bez domova už niekoľko rokov systematicky vytvára tvorivé príležitosti pre rôzne sociálne vylúčené skupiny ľudí. So svojou tvorbou sa v Hlavnom festivalom programe predstaví po prvý raz. Je to predovšetkým vďaka kvalite inscenácie, ale súvisí to tiež s dlhodobou ambíciou festivalu prezentovať tvorbu menších a znevýhodnených skupín v našej spoločnosti. *Antigona (podľa Sofokla a iných)* dejovo preberá z pôvodného Sofoklovho diela len minimum, ktoré na javisku prezentuje vo fragmentoch, v značnej skratke a len prostredníctvom odkazov na jednotlivé obrazy a dejstvá gréckej hry. Tvorcovia, na čele s režisérom Patrikom Krebsom a dramaturgičkou Uršulou Kovalyk, neponúkajú ucelené rozprávanie, ale sústredia sa na hľadanie paralel tohto antického príbehu a privátnych osudov jednotlivých hercov a herečiek. Inšpirovali sa ústredným Sofoklovým motívom porušenia právneho poriadku, ktorý je v rozpore s poriadkom morálnym.

Účinkujúci zdieľajú vlastné skúsenosti, kedy pod tlakom vnútorných zásad či potrieb porušili všeobecne dané spoločenské pravidlá. V čistote formy tejto javiskovej adaptácie *Antigony* presvedča autenticnosť výpovedí, ktoré sú tu postavené nad herecké kvality, no nesú v sebe silu navodiť katarzný moment vlastný antickej tragédii.

Zuzana Timčíková

Inskenačný tvar je síce jednoduchý, no to mu svedčí a podporuje čistotu človečenstva a ľudskosti nielen ansámblu, ale aj posolstva, ktoré odovzdáva svetu. Minimalizmus je prítomný v štruktúre, ktorá sprostredkúva antický príbeh o Antigone, autorsky upravený a zameraný na základný konflikt medzi ňou a vládcom Kreontom, medzi človekom a mocou. Ten je úderný a zrozumiteľne komunikovaný, vďaka úprimnosti hereckého súboru azda ešte o čosi viac. (...)

Insceňácia *Antigona podľa Sofokla a iných* sa tak v spracovaní Divadla bez domova stáva bytostne politickou – podnecuje naše myslenie a formuje občianske postoje. Potvrzuje, že skutočným posolstvom divadla späťho s polis je spoločensko-politická reflexia, angažovanie a zapájanie najrôznejších skupín obyvateľstva. A senzitivnejším divákom umožňuje pocítiť katarziu: „Prišla som na tento svet milovať, a nie nenávidieť,“ hovorí jedna z herečiek v postave Antigony. „Budte šťastní,“ praje všetkým prítomným po skončení predstavenia režisér a princípál divadla Patrik Krebs.

Alexandra Rychtarčíková: *Blažení, ktorí nezakúsili strach.*
In: mloki.sk, 23. 12. 2023

preklad: Andrea Černáková
dramaturgia: Martin Kubran
scéna a kostýmy: Anna Chrtková
svetelný dizajn: Michaela Beniač
hudba a zvukový dizajn: Daniel Šimek
výtvarná spolupráca:
Daniela Mesárošová
pohybová spolupráca: Daniel Raček
foto: Igor Stančík

režia: Barbora Chovancová

hrajú:
Tadeáš Bolo, Marián Chalány,
Alexandra Palatínusová, Jakub Švec

premiéra: 13. 9. 2023

Pre divákov od 18 rokov.
V predstavení sa fajú.
Po predstavení diskusia
tvorcov s divákmi.

HLAVNÝ PROGRAM

UKONČENIE FESTIVALU

DIVADLO LUDUS
Édouard Louis/Barbora Chovancová,
Martin Kubran
HISTÓRIA ISTÉHO NÁSILIA

Nedlho po tom, čo naše kníhkupectvá zaplavili (najmä české) preklady súčasného francúzskeho spisovateľa Édouarda Louisa, prešla divadlami v Česku a na Slovensku aj vlna inscenácií vychádzajúcich z jeho diel. Louis v nich otvorene, až drsne píše o menej „atraktívnych“ témach, akými sú chudoba, rasizmus, alkoholizmus či homosexualita a vychádza pri nich z vlastných skúseností. Divadlo LUDUS v tejto sezóne ponúklo adaptáciu jeho autobiografického románu *Dejiny násilia* (vyšlo česky ako *Dějiny násilí*), v ktorom autor tematizuje traumu zo sexuálneho násilia, no v širšom zmysle aj násilie ako také. Režisérka Barbora Chovancová v inscenácii kladie hlavný dôraz na slovo, ktoré dokáže kreovať, určovať a prepisovať históriu aj naše zážitky. Štvorica performerov nám predostroie udalosti jedného večera z viacerých uhlov pohľadu a núti nás tak uvažovať o naratívne, akým sa rozpráva o (sexuálnom) násilí a obetiach. Divadlo zaradením tejto inscenácie do

29. JÚN SOBOTA 16:00 – 18:00 | ŠTÚDIO

repertoáru citlivo reaguje na stav slovenskej spoločnosti a otvára témy, ktoré by už dávno nemali byť tabu. Nielen vďaka téme, ale najmä vďaka originálnemu spracovaniu Louisovho románu sa Divadlo LUDUS so svojou inscenáciou stalo po prvý raz súčasťou Hlavného programu festivalu.

Barbora Forkovičová

Režisérka Barbora Chovancová zvolila nie nezaujímavý a vonkoncom nie prvoplánový postup, ako spracovať literárny materiál pre divadlo.

Michaela Hučko Pašteková: Komu patrí príbeh?
In: *kød* 1/2024

Insencácia hovorí o „vlastnom príbehu“ – o tom, aké je ho vlastniť a aké je ho stratiť. Hovorí o potrebe vyrozprávať ho a spolu s ním aj pravdu. Zaznie: „Nedokázal som o tom prestať hovoriť. Chcem, aby to vedeli všetci, ale zároveň chcem byť jediný, kto vie pravdu.“ Tento moment naznačuje obranný mechanizmus, ale zároveň aj možnosť nápravy či vysporiadania sa jednotlivca s udalosťami, ktoré sa v jeho živote odohrali. Proces zdieľania je pre uzdravenie obeť rovnako dôležitý ako právo na pravdu. Tento motív režisérka rozvíjala práve prostredníctvom postáv lekárov a policajtov v priestore koncipovanom ako vypočúvacia miestnosť. Po rozhovoroch s týmito ľuďmi už príbeh človeka nie je len jeho. Stáva sa z neho príbeh

interpretovaný, spochybňovaný, odcudzený, zjednodušovaný, zovšeobecňovaný.

Ivana Topitkalová: Príbeh, jeho história, opakovanie a odcudzenie.
In: *mloki.sk*, 16. 1. 2024

Za pozornosť rozhodne ešte stojí pohybová pasáž (pohybová spolupráca Daniel Raček) v záverečnej časti inscenácie. V zásade ide o rekonštrukciu súboja medzi Eddym a Redom prostredníctvom prvkov fyzického divadla. (...) Vzniká tak kontrapunkt k uvedeným racionálnejšie koncipovaným pasážam, čo pomáha oslabovať spomínanú monotónnosť. Fyzický dialóg dvoch (z veľkej časti odhalených) mužských tiel pôsobí efektne. Balansovanie medzi vášňou v milostnom aj násilnom rozmere je nakoniec pre tento typ stvárnenia vďačným materiálom. (...) Z umeleckého hľadiska je *História istého násilia* jednoznačne dielom, ktoré vedie plnohodnotný dialóg s tým najzaujímavejším, čo zatiaľ na Slovensku v sezóne 2023/2024 vzniklo. Odzrkadľuje pozitívny trend, ktorým sa Divadlo Ludus od príchodu Martina Kubrana na pozíciu riaditeľa uberá.

Miroslav Zwiefelhofer: Výpoveď a dokumentácia.
In: *monitoringdivadiel.sk*, 25. 1. 2024

PRE MLADÉ PUBLIKUM

SLOVENSKÉ NÁRODNÉ DIVADLO Tereza Trusinová **ČAUTE!**

dramaturgia: Mário Drgoňa
scéna a kostýmy: Jana Němečková
foto: Barbora Podola

réžia: Robert Roth

hrajú:
Kristóf Melecsky, Alexandra Lukáčová

premiéra: 22. 11. 2023

Pre diváčky a divákov od 14 rokov.
Po každom predstavení diskusia
s tvorcami a odborníkmi.

24. JÚN PONDELOK 09:00 – 10:45 | 11:00 – 12:45 | GYMNÁZIUM J. LETTRICHA
25. JÚN UTOROK 09:00 – 10:45 | 11:00 – 12:45 | GYMNÁZIUM V. P. TÓTHA

Po nitrianskom Starom divadle Karola Spišáka a trnavskom Divadle Jána Palárika už má svoju classroom play aj Činohra SND. Inscenácia *Čaute!* sa odohráva v stredoškolskej triede. A to nie je jej jediné lákadlo. Je bezprostredná a prirodzená, doslova i metaforicky nablízku svojej cieľovej skupine. Okrem závažnej témy duševného zdravia zaujme aj intertextuálnymi odkazmi na filmy, seriály a knihy.

Lenka Dzadíková

Keď rozprávajú svoje vnútorné monológy, otáčajú sa smerom k divákovi, dívajú sa priamo na nich a aj sa k nim fyzicky približujú. Vďaka tomu ich prejav o vnútorných svetoch, úzkostiach a bolestiach pôsobí veľmi sugestívne. Vytvárajú pre svoje postavy intímny priestor, do ktorého vpúšťajú prizerajúcich sa študentov, aby ich inšpirovali v tom, že zaoberať sa samým sebou a svojím vnútróm je správne a že riešiť to s odborníkom nie je ani chybou, ani zlyhaním. Réžisér Robert Roth tak spolu s hercami veľmi intenzívne pracuje s blízkosťou, ktorú mu ponúka reálna prítomnosť v školskej triede. (...) Inscenácia (...) plní svoj účel. Vzbudzuje súcit s postavami

a so študentmi komunikuje zrozumiteľne. Uvedomíme si, aké dôležité je venovať sa téme duševného zdravia. Ostáva už len dúfať, že projekt naplní svoj potenciál a všetky plány, ktoré mu tvorcovia vymysleli. Je totiž kvalitný obsahovo aj myšlienkovy.

*Tamara Vajdíková: Herci v škole? Čaute!
In: monitoringdivadiel.sk, 3. 1. 2024*

Rozhodujúci je v rovnakej miere príbeh, ako aj autenticnosť tých, ktorí sa pred najnáročnejšie publikum postavili. V prípade *Čaute!*, ktorá je režijným debutom Roberta Rotha, sa podarilo naplniť obe požiadavky. Bonusom sú skvelé herecké výkony. (...)

Robert Roth sa ako režisér nepokúša o exhibície ani o režijné posuny či metafory. Jeho práca sa sústreďuje na to, aby inscenácia ako celok držala pokoje, aj v nevedadelskom prostredí školskej triedy fungovala jej dynamika a aby jasne rozlišovala, kedy sa dívame do vnútorného sveta hrdinov a kedy do toho, čo je vidieť navonok.

*Soňa Jánošová: Ohováranie a šikanovanie sú len špičkou ľadovca. SND ich rieši priamo v triedach.
In: kultura.sme.sk, 22. 11. 2023*

PRE MLADÉ PUBLIKUM

26. JÚN STREDA 09:30 – 10:00 | 11:00 – 11:30 | JAVISKO NÁRODNÉHO DOMU

**NEZÁVISLÉ DIVADELNÉ ZOSKUPENIE
ODIVO
Mária Danadová a Monika Kováčová
KOZMOS**

scénografia: Ivana Macková
hudba: Matej Háasz
kostýmy: Bet Moth
vývoj a realizácia technológií a projekcií:
Jakub Pišek
svetelný a zvukový dizajn: Milan Slama
grafický dizajn: Viktória Jehlárková
foto: Katarína Baranyai

réžia: Mária Danadová, Monika Kováčová

hrajú:
Mária Danadová, Filip Hajduk

premiéra: 28. 1. 2024

Pre deti od 3 rokov.
Po obidvoch predstaveniach tvorivá dielňa.

Nezávislé divadelné zoskupenie Odivo oslavuje desiate výročie svojho vzniku. Polovicu ich repertoáru tvoria inscenácie pre deti a do ich prípravy vkladajú rovnaké úsilie ako do performancií pre dospelých. Na výsledok ich hľadacstva a premýšľania o téme vesmíru sa oplatí prísť pozrieť. *Kozmos* je vďaka dobre namiešaným postupom umenia performance, žonglérskym zručnostiam, projekciám, svetelnému a zvukovému dizajnu parádny letom do vesmíru pre najmenších aj pre ich dospelých sprievodcov.

Lenka Dzadiková

PRE MLADÉ PUBLIKUM

27. JÚN ŠTVRTOK 09:30 – 10:40 | ŠTÚDIO

BÁBKOVÉ DIVADLO NA RÁZCESTÍ
Marta Guśniowska
KAMIL

preklad: Marián Pecko
výprava: TOY BOX a. h.
realizácia bábok: Michaela Urbanová
scénická hudba: Róbert Mankovecký a. h.
video stream, strih, projekcie: Samuel Mažáry,
Dodo Šamaj, Martin Zemko
foto: Andrej Brummer

réžia: Marián Pecko

hrá:
Matúš Holly

premiéra: 18. 6. 2023

Pre deti od 4 rokov.
Po predstavení tvorivá dielňa.

Režisér Marián Pecko originálne uchopil postupy live puppet cinema, využil osobnú známosť s poľskou dramatickou Martou Guśniowskou, ktorá napísala bábkovú hru priamo pre BDnR a odvážne oslovil na spoluprácu výtvarníčku pracujúcu pod značkou Toy Box, ktorá tvorí najmä ako streetartová a komiksová umelkyňa. V tejto kombinácii vznikla dojemná inscenácia o živote šteňaťa a osamelého staršieho muža, ktorá oslovuje aj svojou originálnou formou.

Lenka Džadíková

Inscenácia *Kamil* je dôkazom, že BDnR stále prekračuje domnelé hranice svojej tvorby, interný režisér divadla Marián Pecko vie stále prekvapiť a tvorí aj inscenácie, o ktorých nemožno povedať, že sú typicky peckovské. Tentoraz originálne uchopil postupy live puppet cinema, využil osobnú známosť s dramatickou Martou Guśniowskou a odvážne oslovil na spoluprácu výtvarníčku,

ktorá sa vďaka tejto ponuke po rokoch znova ocitla v pozícii scénografky. To všetko ústi do výsledku – nadštandardnej inscenácie pre deti od štyroch rokov, ktorú však možno odporúčať pre celú vekovú škálu obecnstva.

*Lenka Džadíková: Kamil alebo život šteňaťa.
In: monitoringdivadla.sk, 31. 8. 2023*

Inscenácia *Kamil* je vo výsledku pútavá najmä pre svoje dynamické filmové situácie vzbudzujúce humorný, ale aj sugestívny divadelný zážitok. Už po prvých obrazoch tak diváci ľahko môžu nadobudnúť dojem, že Kamil má predstavivosť nielen pre priateľa, ale i učiteľa človeka. Režisér Pecko touto ideou len potvrdzuje svoj zaužívaný inscenačný prístup, a to komunikovať s deťmi o vážnych a dôležitých témach. Tentoraz ho inšpiroval práve jeho vlastný pes – Kamil.

*Ela Brotková: Pes Kamil – priateľ i učiteľ človeka.
In: kôd 9/2023*

PRE MLADÉ PUBLIKUM

BRATISLAVSKÉ BÁBKOVÉ DIVADLO Jiří Adámek Austerlitz HUGOV SVET

preklad, dramaturgia: Peter Galdík
dramaturgická spolupráca: Petra Zichová
scéna, objekty, kostýmy: Veronika Svobodová
hudba a zvukový dizajn: Michal Cáb
svetelný dizajn: Jan Komárek
autorka plagátu: Alžběta Zemanová
foto: Juraj Starovecký

réžia: Jiří Adámek Austerlitz

hrajú:
Michal Adam, Frederika Kašiarová,
Róbert Laurinec, Margaréta Nosáľová,
René Sorád, Lukáš Tandara,
Ivana Lechmanová a. h.

premiéra: 14. 4. 2023

Pre deti od 4 rokov.
Po predstavení tvoria dielňa.

28. JÚN PIATOK 09:00 – 10:00 | JAVISKO NÁRODNÉHO DOMU

Hugo sa nestratil, Hugo sa zatúlal. O tom je inscenácia *Hugov svet*, ktorá sa detskému obecnstvu prihovára s rešpektom k jeho vnímaniu sveta, kde sa niektoré veci môžu zdať obrovské, niektoré pôsobia agresívne, s kamarátmi sa dá jazdiť na slonovi a mimozemšťania nám prídu povedať „čau“. Český režisér Jiří Adámek Austerlitz vytvoril inscenáciu svojím typickým režijným rukopisom – použil dekompozíciu vetnej skladby, rytmizovanie slov, ich opakovanie a kombinovanie hovoreného slova so spevom.

Lenka Dzadíková

Režisér pri tvorbe použil pre neho typické tvorivé postupy – dekompozíciu vetnej skladby, rytmizovanie slov, ich opakovanie a kombinovanie hovoreného slova so spevom. V bábkohereckom prejave nie je zámerom precízna animácia, ale skôr idea detskej hry, v ktorej neprekáža nesúrodosť či disproporcía použitých predmetov. (...) Herecká skupina má náročnú úlohu. Zvládnuť nielen kolektívnu súhru, presné rytmy a tempá, ale aj improvizáciu, ktorá síce nie je zámerom – režisér nemal v úmysle zapájať deti priamo do diania – no diváci, niektorí vo veku už okolo troch rokov, nie vždy rešpektujú, že prvky zo stolíka, okolo ktorého sedia, nemajú chytať a brať si ich. Herci musia situáciu rýchlo zvládnuť, inak by sa narušil rytmus inscenácie.

*Lenka Dzadíková: Určite, určite
niečo sa prihodí, určite niečo bude sa diať.
In: monitoringdivadiel.sk, 9. 8. 2023*

Inscenácia *Hugov svet* viacerými znakmi pripomína dadaistické postupy a princípy tvorby českej divadelnej avantgardy. (...) Inscenácia má fragmentárny charakter, vyjadruje zmätok našej doby, i keď len v predstavách dnešného dieťaťa. Príbeh je scénicky interpretovaný ako sen alebo fantázia, blížiac sa k surrealistickému videniu. Nie je tu cudzí nonsens. Dôraz je na hre so slovom, na jeho častom opakovaní. Režisér prostredníctvom fragmentarizácie a častej repetície rytmizuje text. Pre inscenáciu je charakteristická simultánnosť v akcii i v interpretácii textu. Týmto prostriedkami režisér vytvoril svojiský, osobitý scénicko-hudobný tvar a vytvoril nadštandardnú inscenáciu v úplne výnimočnej forme.

*Ida Hledíková: Spolupráca na spoločnej vlne –
Hugov svet v BBD.
In: Loutkář 2/2023*

Hostovanie českého tvorcu bol z dramaturgického hľadiska jednoznačne dobrý nápad. Jeho poetika, azda s výnimkou divadla Odivo, ktoré experimentuje s postupmi bábkového, objektového, pohybového a fyzického divadla a inklinuje k princípom s posilnenou výtvarnosťou a hudobnou stránkou, totiž nemá na súčasnej slovenskej divadelnej scéne obdobu.

*Zuzana Timčíková: Potulky imagináciami
(Jiří Austerlitz v Bratislave).
In: SAD 5/2023*

PRE MLADÉ PUBLIKUM

29. JÚN SOBOTA 09:30 – 10:15 | JAVISKO NÁRODNÉHO DOMU

BÁBKOVÉ DIVADLO ŽILINA
Mária Danadová a Monika Kováčová
ROBINSON.KA

dramaturgia: Matej Truban
scénografia a návrhy bábok: Ivana Macková
hudba: Daniel Špiner
výroba bábok: Rafal Budnik
realizácia scény: Prescont
foto: Milo Fabian

réžia: Mária Danadová a Monika Kováčová

hrajú:
Barbora Juričková, Miroslava Mravcová,
Martin Frank, Adela Dukátová a. h.

premiéra: 28. 4. 2023

Pre deti od 5 rokov.
Po predstavení tvorivá dielňa.

Robinson.ka je posolstvom o tom, že je krásne opustiť vlastný opustený ostrov a byť v spojení s iným človekom. Lebo nebo sa vlieva do mora „kdekoľvek, kde sme spolu“. Lyrická, režijne prepracovaná inscenácia z dielne Odiva je pripravená s výtvarným citom a bábkarským kumštom, osloví hudbou Daniela Špintera aj originálnym výtvarným poňatím Ivany Mackovej. Svojím pomalým tempom a vrúcnosťou zaujme aj malých introvertov a introvertky.

Lenka Dzadiková

V príbehu (veľmi vhodne) absentuje lúboštný motív, ide o ľudské stretnutie, nie zobrazenie prvej lásky. Témou je posolstvo opúšťania svojich ostrovov, približovania sa k iným ľuďom a záverečné konštatovanie, že nebo sa vlieva do mora „kdekoľvek, kde sme spolu“. Aj v tomto prípade, rovnako ako v ďalšej tvorbe Odiva, je potlačaná dejovosť a inscenátorky kladú dôraz na vnem, pocit a atmosféru. (. . .)

Práve časť založená na originálnej bábkarskej práci prináša po pomerne lyrickom úvode potrebnú akčnosť a humor. Prepracované bábkarské interakcie sú veľkou devízou tejto inscenácie.

Lenka Dzadiková: Správa z opusteného ostrova.
In: kód 6/2023

**AKO ČELIŤ TLAKU?
DISKUSIA MICHALA
HAVRANA**

24. JÚN 18:00 – 19:30
BARMUSEUM

Diskusia o stave, v akom sa nachádza naša kultúra a o tom, aké máme možnosti sa k tejto situácii postaviť čelom.

diskutujú:

- Silvia Hroncová, kultúrna manažérka a teatrologička, bývalá ministerka kultúry Slovenskej republiky
- Karel Král, divadelný kritik
- Roman Polák, režisér a pedagóg
- Michal Vašečka, sociológ
- Jozef Viskupič, župan Trnavského samosprávneho kraja

Moderuje publicista Michal Havran.

FINÁLE

29. JÚN 20:00 – 21:30
JAVISKO ND

Súčasťou Hlavného programu festivalu je aj záverečná diskusia o festivale a festivalových inscenáciách v priamom prenose vo vysielaní Rádia Devín (RTVS).

diskutujú:

- Soňa Jánošová, redaktorka denníka SME
- Jana Wild, teatrologička, pedagogička na VŠMU
- Karel Král, divadelný kritik, emeritný šéfredaktor časopisu Svět a divadlo
- Jakub Škorpil, šéfredaktor časopisu Svět a divadlo

Moderuje redaktorka Rádia Devín Zuzana Golianová.

**DISKUSIE
S TVORCAMI**

25. – 29. JÚN

Diskusia s účinkujúcimi a tvorcami inscenácií v Hlavnom programe približujú kontext vzniku inscenácie. Moderujú dramaturgovia Miro Dacho, Róbert Mankovecký a Monika Michnová.

**ŠTUDENTSKÁ
PLATFORMA**

25. – 29. JÚN

Diskusia s tvorcami študentských inscenácií po predstaveniach v programe Junior moderuje divadelný kritik Adam Nagy.

**PLATFORMA
MENŠINY
V DIVADLE**

TRI DISKUSIE,
KTORÉ SPÁJA
SPOLOČNÁ TÉMA.

Moderuje publicista
Michal Havran.

**DIVADLO
NÁRODNOSTNÝCH
MENŠÍN**

26. JÚN 11:00 – 13:00
BREPT

diskutujú:

- Miklós Forgács, dramatik, dramaturg Divadla Thália Színház v Košiciach
- Géza Hizsnyan, divadelný kritik
- Marián Marko, riaditeľ Divadla Alexandra Duchnoviča v Prešove
- Emese Varga, dramaturgička a umelecká šéfká Jókaiho divadla v Komárne

**QUEER
DIVADLO**

27. JÚN 11:00 – 13:00
BREPT

diskutujú:

- Ema Benčíková, osobná asistentka pre ľudí so zdravotným znevýhodnením
- Karol Mišovic, teatroológ a divadelný kritik
- Róbert Pakan, riaditeľ divadelného festivalu Drama Queer
- Roman Samotný, LGBTI+ aktivista, zakladateľ projektu Tepláreň

**DIVADLO SOCIÁLNE
A ZDRAVOTNE
ZNEVÝHODNENÝCH
SKUPÍN**

28. JÚN 11:00 – 13:00
BREPT

diskutujú:

- Zuzana Hřebíčková, herečka, princípálka Divadla Zrakáč
- Uršula Kovalyk, spisovateľka, princípálka Divadla bez domova
- Peter Mazalán, divadelný autor a režisér
- Eva Ogurčáková, umelecká riaditeľka Divadla z Pasáže

EDUDRAMA KRÁĽ UBU

Dramacentrum EDUdrama pripravilo pre stredoškólkov ďalší interaktívny vzdelávací workshop. Obdobie moderny je plné nečakaných postáv, zvrstov a súvislostí, ktoré sa na prvý pohľad môžu zdať vtipné. Skrýva sa však za nimi priam mrazivý obraz. Je to ideálny vládca? Súčasní rečníci? My sami? Účastníci a účastníčky workshopu sa stanú karikatúrou v komikse podľa modernistickej divadelnej hry Alfreda Jarryho a vyskúšajú si na vlastnej koži predvolebnú kampaň či limity vlastnej osobnosti.

Program vznikol v rámci projektu Classics in the Graphic Novel v spolupráci s Divadelným ústavom.

lektorujú:

Veronika Kořínková-Willems absolvovala bábkoherectvo na VŠMU v Bratislave a výchovnú dramatičku na DAMU v Prahe. Vyučovala animáciu bábok na Gaiety school of acting v Dubline. Jej poslaním sa stalo dramacentrum EDUdrama. Reprezentuje túto oblasť na najrôznejších domácich i zahraničných scénach, odborných fórach a medzinárodných konferenciách.

Alžbeta Kovaničová vyštudovala bábkaršnú réžiu a dramaturgiu na VŠMU v Bratislave. Je dlhoročnou súčasťou divadla Veteš, kde pôsobí ako herečka a režisérka. Ako lektorka dramatickej výchovy spolupracuje s dramacentrom EDUdrama.

EDUPLATFORMA MARKETING AKO NÁSTROJ POZITÍVNEJ ZMENY

Žijeme v čase veľkých zmien a mení sa aj pohľad na marketing. Namiesto sebeckej masovosti sa teraz marketing zameriava na službu a empatiu. Slová ako boj či súťaž sa nahrádzajú pojmi ako pomoc a veľkorysosť. Marketing nastupujúcej novej éry nekričí, netlačí a nenalieha, naopak, ponúka službu a pomoc. Marketing sa podľa posledných aktuálnych trendov považuje za nástroj pozitívnej zmeny. Cieľom workshopu je priniesť najnovšie trendy v oblasti marketingu a aplikovať ich na umelecké prostredie. Interaktívny workshop sa uskutoční v dvoch blokoch. Dopoludnia sa zameriame na teoretické východiská a prezentáciu prípadových štúdií. Popoludní sa pozrieme na praktické aspekty tvorby kampaní.

Workshop vznikol v spolupráci festivalu Dotyky a spojenia a Vysokej školy múzických umení.

lektorujú:

Zuzana Ďurčeková pôsobila 23 rokov ako strategička a výkonná riaditeľka reklamnej agentúry Made by Vaculik. Počas svojej kariéry spoluplytvárala stratégie rôznych významných značiek. Dve volebné obdobia tiež pôsobila ako prezidentka Klubu reklamných agentúr Slovenska. Od roku 2019 pôsobí ako pedagogička na katedre Divadelného manažmentu VŠMU, kde učí predmety zamerané na marketing a marketingovú komunikáciu. Od marca 2023 je prodekanou pre vonkajšie vzťahy a inovácie.

Matúš Benža počas svojej pracovnej kariéry spolupracoval s viacerými kultúrnymi inštitúciami ako Slovenské národné divadlo, Balet Bratislava a Rozhlas a televízia Slovenska. Neskôr pôsobil na manažérskych pozíciách v marketingových oddeleniach komerčných spoločností. Od roku 2019 pôsobí ako odborný asistent na Katedre divadelného manažmentu, v rokoch 2020 až 2022 bol prorektorom pre zahraničie, vzťahy s verejnosťou a projektovú činnosť. Budúcich divadelných manažérov učí predmety súvisiace s marketingom a marketingovou komunikáciou. Od roku 2023 je dekanom Divadelnej fakulty VŠMU.

ÚSVIT NAD SLOVENSKOM

workshop autorského
divadla (devised theatre)

Úsvit nad Slovenskom od Jozefa Gregora Tajovského bola prvá slovenská hra, ktorú v roku 1932 uviedlo Národné divadlo v Prahe. Workshop sa bude zaoberať autorskou skupinovú slovnou aj pohybovou analýzou tejto divadelnej hry a osobných archívnych poznámok Tajovského k nej. Výsledkom bude experimentálna divadelná montáž.

lektoruje:

Zuzana Jurechová vyštudovala autorské herectvo na Katedre autorskej tvorby a pedagogiky na Divadelnej akadémii múzických umení v Prahe, kde v súčasnosti pokračuje v štúdiu ako interná doktorandka. Zaoberá sa autorskou hereckou tvorbou a psychosomatickou autorskou kondíciou.

SLZY JANKA BORODÁČA ZÁKLADY MEISNEROVEJ TECHNIKY

herecký workshop

Workshop sa zameriava na Meisnerovu techniku – prístup k herectvu, ktorý vyvinul v štyridsiatych rokoch 20. storočia americký divadelník Sanford Meisner na The Neighborhood Playhouse School of the Theatre v New Yorku. Účastníci a účastníčky workshopu sa zoznámia so základmi Meisnerovej techniky a prostredníctvom základnej repetičnej (opakovacej) hry začnú objavovať samých seba, rozvíjať dôveru v proces tvorby, inštinkty a impulzy. Ide o kľúčový odrazový mostík, ktorý hercov a herečky oslobodí a dodá im sebavedomie a istotu na javisku. V priestore javiska nachádzajú svoje vlastné ja a snažia sa konať pravdivo. Aktivujú taktiež svoju predstavivosť a fantáziu, ktorá je nevyhnutnou súčasťou hereckej prípravy. Toto základné cvičenie hercov a herečky učí sústrednosti, osobitosti, pozornosti, uvoľneniu a schopnosti reagovať pravdivo za daných okolností.

Workshop vznikol v spolupráci festivalu Dotyky a spojena a divadelného zoskupenia Slzy Janka Borodáča.

lektoruje:

Lucie Rossi vedie lekcie Meisnerovej techniky na medzinárodnej úrovni, ako aj na JAMU v Brne. Študovala na The Neighborhood Playhouse School of the Theatre a na Brooklyn College, City University v New Yorku. Ako herečka pôsobila v USA a Veľkej Británii.

ČERVENÝ NOS KLAUNSKÝ WORKSHOP

Cesta hľadania klauna, základné princípy klauningu a zoznámenie sa s moderným klaunským umením francúzskej a anglickej školy klauningu, ktoré pri svojej práci naplno využívajú o. z. Červený nos Clowndoctors.

lektorujú:

Pavel Mihaľák od roku 2009 pôsobí ako zdravotný klaun v o. z. Červený nos Clowndoctors a od roku 2016 je jeho umeleckým riaditeľom. Pôsobil ako lektor workshopov moderného klauningu v SR, ČR, Poľsku, Slovinsku, Chorvátsku, Nemecku, Jordánsku a lektor Humoru v zdravotníctve. Vede výber a výcvik nových zdravotných klaunov.

Milan Chalmovský vyštudoval herectvo na VŠMU. Je členom divadla SKRaT a od roku 2005 pôsobí ako zdravotný klaun v o. z. Červený nos Clowndoctors. Pôsobí ako koordinátor a kouč programu N. O. S. a lektor umeleckých workshopov.

JUNIOR

24. JÚN PONDELOK 15:30 – 17:20 | ŠTÚDIO

DIVADLO AKADEMIE UMENÍ
Marius von Mayenburg
MUČENÍK

preklad: Kristína Prasse Šelepová | kostýmy:
Matúš Vraštiak | hudba: kapela Škridle
(Aneta Kubincová, Dorota Pavlíková, Ela Šullová,
Emma Záchenská) | pohybová spolupráca: Kristína
Kollárová | pedagogické vedenie: Mgr. art. Katarína
Burdová, Ph.D. | foto: Marcela Záchenská

réžia: Tereza Mankovecká

hrajú:
Filip Ďuriš, Pavlína Hrbatá, Patrik Štancel,
Vanesa Šanková, Marián Hric,
Norbert Čabala, Júlia Miciková,
Dieter Menrath

premiéra: 31. 1. 2024

Pre divákov od 18 rokov.
V predstavení sa používajú expresívne výrazy.
Po predstavení diskusia tvorcov s divákmi.
Vstup voľný.

Ako ďaleko dokáže zísť náboženský fanatizmus, najmä keď sa týka iba pätnásťročného tínedžera? Benjamínova túžba po moci je zhubná a začína ovplyvňovať nielen jeho každodenný život, ale aj život jeho okolia. Hra Mariusa von Mayenbura, jedného z najúspešnejších nemeckých dramatikov, skúma témy súvisiace s náboženským fanatizmom, identitou a vplyvom fundamentalizmu na jednotlivcov a na spoločnosť.

JUNIOR

24. JÚN PONDELOK 19:00 – 22:00 | NÁRODNÝ DOM

DIVADLO LAB VŠMU
Anton Pavlovič Čechov
ČAJKA

preklad: Dana Lehutová | úprava: Roman Polák
dramaturgia: Roberta Chrtánská | scéna: Natália Mináriková | kostýmy: Daniela Mesárošová
svetelný dizajn: Natália Mináriková
produkcia: Karolína Kováčová, Laura Považanová

réžia: Roman Polák

hrajú:

Eva Gřibová, Márk Mezőszállási,
Bianka Šutičová, Adam Hilek, Martin Pallay,
Petra Dubayová, Anna Magdaléna Hroboňová,
Filip Pavuk, Lukáš Herc, Jakub Somora,
Richard Hainc, Adrian Hudák, Marián Kužma,
Mário Mačičák

premiéra: 16. 2. 2024

Pre divákov od 15 rokov. | V predstavení sa fajčí.
V predstavení sa používajú expresívne výrazy.
Po predstavení diskusia tvorcov s divákmi.
Vstup voľný.

Trpká komédia o ľudských a umeleckých dezilúziách. *Čajka* je príbehom veľkej ruskej drámy, ktorá sa odohráva v banalite každodenného života. Príbehom lásky – fatálnej, komplikovanej, definitívnej, no v konečnom dôsledku aj tak smiešnej. Dá sa vyvarovať zovretiu lásky? Oklamať srdce rozumom? Naučiť sa milovať? Čo nás núti neustále hovoriť, hovoriť a hovoriť? Prázdny konverzáciou utekáme od podstaty toho, čo si v skutočnosti myslíme. Alebo máme strach z nekomfortného ticha a trápnosti poznania, že si vlastne nemáme čo povedať?

JUNIOR

25. JÚN UTOROK 16:00 – 17:30 | BARMUSEUM

DIVADLO AKADÉMIE UMENÍ
Tracy Letts
ZABIJAK JOE

preklad: Lukáš Lipčák
dramaturgia: Tereza Farkašová
scéna a kostýmy: Jaroslav Daubrava
pohybová spolupráca: Dávid Szöke
pedagogické vedenie:
prof. Mgr. art. Matúš Olha, PhD.
fotografie: Marcela Záchenská

réžia: Lukáš Lipčák

hrajú:
Oliver Ruttkay, Ivana Kmecová, Filip Ďuriš,
Simona Kaščáková, Adrián Urda

premiéra: 11. 12. 2023

Pre divákov od 18 rokov.
V predstavení sa používajú expresívne výrazy.
Po predstavení diskusia tvorcov s divákmi.
Vstup voľný.

Kultová čierna komédia Tracyho Lettsa o veľmi zvláštnej rodine a ešte zvláštnejšom spôsobe riešenia dlhov. Keď jej členovia zistia, že sú až po krk v problémoch, rozhodnú sa využiť služby detektíva, ktorý si zarába vraždením ľudí. So stúpajúcim napätím a frustráciou v spoločnosti sa ľudia čoraz viac obracajú na drastické riešenia problémov. Spoločnosť je viac než kedykoľvek predtým vystavená násiliu a stáva sa znečitlivenou. Máme ako ľudstvo ešte nejaký morálny kompas?

JUNIOR

26. JÚN STREDA 16:00 – 17:00 | BARMUSEUM

DIVADLO LAB VŠMU
Alfred Jarry
UBU

preklad: Albert Marenčin
dramaturgia: Michal Onduš
scénografia, kostýmy, bábky: Zuzana Slivková
svetlo: Zuzana Slivková
hudba: Juraj Bolf
produkcia: Karolína Kováčová, Alexandra Kutlíková
interná kritika: Ela Brotková

réžia: Peter Palik

hrajú:
Juraj Bolf, Timea Duláková, Peter Lupták,
Erik Šupčík, Adela Dukátová

premiéra: 12. 1. 2024

Pre divákov od 15 rokov.
V predstavení sa používajú expresívne výrazy.
Po predstavení diskusia tvorcov s divákmi.
Vstup voľný.

Surreálno-groteskné podobenstvo o najhorších ľudských charakteroch a ich bezodnej túžbe po moci, ktorou zničia všetko a všetkých. Tatko Ubu, dôverník kráľa Václava a bývalý kráľ Aragónie, usporiada vojenský prevrat a dovedty pokojné Poľsko obráti na sraninu. Hra Alfreda Jarryho napísaná koncom 19. storočia neprestala byť aktuálnou ani v 21. storočí. V pedagogickej réžii Petra Palika sa zo smetiska dejín vynárajú postavičky, ktoré si zaslúžia skončiť prikryté dvoma metrami studenej zeminy. Zlo, zrada a pomsta sa však ako krvilačné červy prehryzú aj plastovými vrecami.

JUNIOR

27. JÚN ŠTVRTOK 16:00 – 17:00 | BARMUSEUM

DIVADLO AKADÉMIE UMENÍ
Kolektív
ZABI KLINČEK A POMOJKAJ MA!

výprava: kolektív
foto: Simona Višňáková

réžia: Richard Sanitra

hrajú:
Zuzana Horanská
Pavína Hrbatá
Zuzana Zaušková

premiéra: 15. 1. 2024

Pre divákov od 12 rokov.
Po predstavení diskusia tvorcov s divákmi.
Vstup voľný.

Autorská inscenácia *Zabi klinček a pomojkaj ma!* je spontánnou výpoveďou troch mladých herečiek, ktoré zosobňujú radosti, problémy či bizarnosti života žien svojej generácie. Chcú mať svoj autonómny priestor doma, vo vzťahu, rodičovstve, na tejto planéte a hľadajú ho so silnou dávkou irónie a sebaíronie. Ako Čechovove tri sestry túžia po lepšej budúcnosti, sú však konfrontované s absurdnosťou reality.

JUNIOR

28. JÚN PIATOK 16:00 – 16:45 | BARMUSEUM

DIVADLO LAB VŠMU
Nicol Hochholczerová/ Patrícia Rotterová
TÁTO IZBA SA NEDÁ ZJESŤ

dramaturgia: Katarína Jungová
choreografia: Katarína Jungová
hudobná skladba: Tomáš Stupavský, Miroslav Lach
scéna: kolektív
kostýmy: Aneta Bocková
svetelný dizajn: Patrícia Rotterová, Katarína Jurdová
grafický dizajn: Katarína Jurdová
produkcia: Zora Bezáková, Júlia Mattonová

réžia: Patrícia Rotterová

hrajú:
Margaréta Štofčíková, Tereza Ťaptíková,
Vanesa Hagyungová

premiéra: 12. 5. 2023

Pre divákov od 15 rokov.
V predstavení sa používajú expresívne výrazy.
Po predstavení diskusia tvorcov s divákmi.
Vstup voľný.

Zdramatizovaný úryvok rovnomennej novely Nicol Hochholczerovej v zaujímavej javiskovej interpretácii mladých tvorkyň hovorí o sexuálnom zneužívaní detí. Tereza nie je jeho dcéra, mohla by byť, ale nie je. Má len dvanásť rokov a on je jej päťdesiatročný učiteľ. Čisto ženský umelecký tím predstavuje autentickú výpoveď mladej ženy, ktorú stvárnajú tri herečky a ktorá v rôznych etapách svojho života zažíva toxickú a manipulatívnu lásku.

JUNIOR

29. JÚN SOBOTA 16:00 – 17:10 | BARMUSEUM

MARTINSKÉ DIVADLO MLADÝCH
Jana Kákošová
100 HODÍN DO ZATMENIA

výprava a réžia: Michaela Hriňová

hrajú:

Adela Žiaková, Pavla Bieliková,
Pavla Zatková, Katarína Košová
hlas ošetrovatelky: Alexandra Lukáčová

premiéra: 12. 2. 2024

Pre divákov od 15 rokov.

Po predstavení diskusia tvorcov s divákmi.

Vstup voľný.

Psychologická sonda do vnútra štyroch mladých žien zapojených do nacistického programu Lebensborn (Prameň života), ktorého cieľom bolo zvýšiť počet árijských detí prostredníctvom anonymných pôrodov. Inscenácia o absurdnom projekte, ktorý popieral podstatu ženskosti a v ktorom sa žena stala iba nástrojom na plodenie.

DOLE Z PIEDESTÁLU

24. JÚN PONDELOK 10:00 – 13:00
ŠTUDOVŇA NÁRODNÉHO DOMU

Neformálna prezentácia teoretických ročníkových prác študentiek a študentov Katedry divadelných štúdií umožní nahliadnuť do histórie Martinského divadla (ktoré tento rok oslávilo 80. výročie vzniku), ale aj do histórie ako takej.

Jednou z výrazných dramaturgických línií martin-ského divadla najmä po roku 1989 sú inscenácie z rôznych perspektív tematizujúce život a tvorbu historických osobností Slovenska. Do divadelnej pamäti sa zapísali viaceré diela, ktorých hrdinami a hrdinkami boli literáti a literátky či iní dejatelia spojení s mestom Martin, ale aj postavy starších slovenských dejín. Pripomeňme si spolu kultové projekty ako *Štúrovci (koncert zrušený)*, *A budeme si šepkať*, www.narodnycintorin.sk, ale aj menej známe inscenácie o ľuďoch, s ktorých menami sa stretávame v čítankách, na pomníkoch či na Národnom cintoríne.

Moderuje Martina Mašlárová, pedagogička na Katedre divadelných štúdií VŠMU.

KONCERT JUNIOR

24. JÚN PONDELOK 17:30 – 18:30
BREPT

Je veľa spôsobov, ako komunikovať s publikom. Poslucháči a poslucháčky herectva Súkromného hudobného a dramatického konzervatória v Martine otestujú svoju zrelosť v speve na koncerte, ktorý je zostavený z ich obľúbených popových, šansónových či divadelných piesní.

účinkujú:

Daniel Dička (6. roč.)
Miroslav Gočál (1. roč.)
Romana Grofčíková (1. roč.)
Karolína Hlavová (2. roč.)
Olívia Jánošíková (2. roč.)
Sára Ondříková (6. roč.)
Paulína Štaffenová (1. roč.)
Paula Zatková (5. roč.)
Adela Žiaková (5. roč.)

TEÁTER

William Shakespeare/Sidónia Féderová
O ROMEOVI A JÚLIÍ

rekvizity: Vojtěch Bekárek
 kostýmy: Alexandra Heldesová
 foto: Radim Kopec

réžia: Sidónia Féderová

hrajú:
 Sidónia Féderová
 Eduard Valašik

premiéra: 30. 6. 2018

Pre deti od 5 rokov.
 Po predstavení tvorivá dielňa.

Interaktívna inscenácia pre všetkých. Spoznajte jedno z najkrásnejších období histórie. Predstavíme si mórey aj módu, zažijeme napínavé súboje i neočakávané zvraty. Budeme spolu tancovať i prezliekať kabáty. To všetko skrz najznámejšiu romantickú tragédiu, od toho najznámejšieho renesančného dramatika.

DIVADLO FÍ
 Róbert Mátuš
JAŠTER JESETER

scéna a kostýmy: Júlia Jurínová
 foto: Radovan Dranga

réžia: Juraj Bako

hrajú:
 Róbert Mátuš
 Lucia Janová

premiéra: 24. 4. 2023

Pre deti od 4 rokov.
 Po predstavení tvorivá dielňa.

Obyvatelia jazierka zistia, že z ich domova začína miznúť životodarná voda. Jašter s nezvyčajným menom Jeseter, samozvaný tajný agent, sa rozhodne svojich kamarátov zachrániť. Dokáže nájsť riešenie včas, alebo budú všetci nútení opustiť svoj domov?

NEVADIVADLO
Kolektív
DETEKTÍV EUGEN OČKO

scénografia a bábk: Alena Hanusová
foto: Katarína Kissová

réžia: Matej Feldbauer a kolektív

hrajú:
Lukáš Jurko
Róbert Mátuš

premiéra: 19. 11. 2023

Pre deti od 5 rokov.
Po predstavení tvorivá dielňa.

Z najtajnejšieho morského trezoru zmizla kniha. Nebolo by na tom nič tragické, keby neobsahovala tajomstvá a múdrosti všetkej vody na svete. Našťastie je nablízku detektív Eugen Očko, aby záhadu vyriešil. Podarí sa mu zistiť, či knihu ukradla ryba vo výslužbe, podlý morský koník alebo trafená čajka? Všetci sú podozriví, no skutočný zlodej je len jeden.

ZA SEBA A O. Z. VILKA DEŤOM
Katarína Del Rio
POSTAV SA ZA SEBA

tvorivý tím: Mária Hajšel, Erik Šupčík, Michaela Lohnická, Vanesa Hagyungová
návrh bábok a scéna: Mária Struhárová
výroba bábok: Júlia Jurinová
hudba: Tomáš Garček
foto: Juraj Šebok, Martin Driensky, Za seba

réžia: Mária Hajšel, Erik Šupčík,
Michaela Lohnická, Vanesa Hagyungová

hrajú:
Mária Hajšel, Erik Šupčík

premiéra: 26. 10. 2023

Pre deti od 3 rokov.
Po predstavení tvorivá dielňa.

Interaktívna bábková inscenácia o zásadách bezpečnosti (mysli, zakrič, odíď, bráň sa, zdieľaj), nastavovaní si osobných hraníc a schopnosti postaviť sa za seba. Hra zapojí deti do príbehu lesných tvorov, naučí ich, že aj silné postavy niekedy potrebujú podporu, aby mohli použiť svoj hlas a komunikovať svoje potreby a naopak, že prvotné zlo môže byť iba zranená duša.

DIVADLO Š.E.M.

Simona Čechová/Veronika Trokšiarová

**TRI TVORY: ELIŠKA
A SVET HORE NOHAMI**scénografia: Michaela Zajačková
foto: Veronika Trokšiarová

réžia: Veronika Trokšiarová

hrajú:

Patrícia Stehelová
Alžbeta Palanová

premiéra: 29. 10. 2023

Pre deti od 3 rokov.

Po predstavení tvorivá dielňa.

Eliška doteraz poznala len stromy svojho rodného lesa. Je na čase, aby preskúmala svet. Bábkový príbeh na motívy knihy *Eliška nie je strašidlo* od Simony Čechovej o tom, že každý tvor má na svete svoje miesto.

KAROL KRČMÁR

DOBRE NOŽNICE PRAJEM28. JÚN PIATOK 16:45 – 18:00
TURČIANSKA KNIŽNICA

Na tvorivej dielni najväčšieho papierológa na svete Karola Krčmára sa deti naučia, ako priestorovo tvarovať papier pomocou strihania a prekladania.

Karol Krčmár je slovenský umelec so širokým výtvarným záberom. Vo svojej tvorbe sa venuje dizajnu, navrhovaniu plagátov, šperkov, tvorí logá, papierové predmety i sochy. Už niekoľko rokov učí tento „najväčší papierológ na svete“ jednoduchým a originálnym spôsobom priestorovo tvarovať papier a vytvárať z neho najrozličnejšie kúsky. O tvorbe umeleckých papierových diel napísal aj niekoľko kníh. Za svoju tvorbu získal viaceré významné ocenenia. Jeho diela boli vystavené na samostatných i kolektívnych výstavách doma aj vo svete.

FUNNY FELLOWS A CSONGOR KASSAI

KTO SA NEHRÁ, Z KOLA VON29. JÚN SOBOTA 11:00 – 11:50
DIVADELNÉ NÁMESTIE

Koncert pre celú rodinu je zostavený z piesní, v ktorých kapelník Funny Fellows Roman Féder zhudobnil dôvtipné básne Tomáša Janovica. Janovicova poézia pre deti je zábavná, nadčasová a aj dnes aktuálna. V hudbe sa deti aj ich rodičia zoznámia so základnými jazzovými postupmi a rytmom, ako je foxtrot, tango, blues, swing, rumba, samba či charleston. Na koncerte si ako špeciálny hosť zaspieva herec Csongor Kassai.

MELODY PERKELT15:00 – 15:50
MALÉ PÓDIUM

Veselé kabaretné pásmo pre celú rodinu ponúkne piesne najznámejších svetových skladateľov jazzovej a tanečnej hudby v podaní kapely Funny Fellows a špeciálneho hosta, herca Csongora Kassaia.

SONA KMET & BAND

texty a hudba: Sona Kmet
 produkcia: Sona Kmet a Tomáš Gulán
 foto: Juraj Majerský

účinkujú:

Sona Kmet (spev)
 Radoslav Rugala (bicie)
 Roman Zábojník (basová gitara)
 Adrián Mikušák (dychové nástroje)
 Tomáš Gulán (klávesy, gitara)

Sona Kmet vydala v roku 2022 svoj debutový singel *Big Brother* a debutové EP *Don't Let Me Go Home*, v ktorom mapuje svoje obdobie dospievania a hľadania vlastnej identity. EP ju zaradila medzi finalistov Pódia mladých talentov Bratislavských jazzových dní a priniesla jej nomináciu Rádiohlavy Rádia FM v kategórii Debut roka. Singel *Kid of Today* bol nominovaný na Rádiohlavy v kategórii Skladba roka 2023. V roku 2024 vydala ďalší singel z pripravovaného albumu *In a Cinema* a kapelovú live-verziu svojej tvorby. Texty jej piesní, písané v angličtine, sú často metaforami, ktoré hudobne dopĺňa mnohými vrstvenými vokálmi.

ŠTÁTNA OPERA
 George Orwell/Hana Vidová
 1984

scéna a kostýmy: Miriam Struhárová
 foto: Juraj Žilinčár

choreografia a réžia: Hana Vidová

premiéra: 8. 12. 2024

účinkujú:

Daniele Campi, Alžbeta Talčíková, Alex Dobre,
 Alexandra Dundová, Eva Kučíková, Nina Ilievová,
 Barbora Štupáková, Michaela Zmrzliková,
 Viktória Komolíková, Tomáš Laci,
 Matej Výhonský, Marek Štellár,
 Arturo Perez del Campo, Marián Ďurčo,
 Andrew Rushby

Tanečné dielo na motívy svetoznámeho románu Georgea Orwella *1984*, ktorý sa radí k najvýznamnejším dielam svetovej literatúry 20. storočia. Choreografka Hana Vidová sa zameriava na hlavné motívy knihy – život v absolútnej totalite či pokus vymaniť sa spod kontroly zo strany spoločnosti, ktorá kruto trestá každého, kto ohrozuje jej vládu. Akcentuje javy prítomné dodnes v novej podobe – uniformitu, nástrahy sociálnych sietí, manipuláciu, hrozbu totality, a tým posúva motívy knihy do súčasnosti.

Scénografia pracuje s minimalizmom a nasvetlením. Z kulís ostalo v niektorých scénach iba niekoľko obyčajných drevených stoličiek a stol. Tanečníci niekedy prenášajú priesvitné obdĺžnikové steny, symbol toho, čo ľudí oddeľuje od okolitého sveta. Mohol by to byť aj obraz hlavnej myšlienky baletu, ktorú choreografka chce vyzdvihnúť. To, ako vyzerá moc, keď si ju do rúk zoberú nesprávni ľudia, keď sa spoločnosť dá manipulovať a keď sa nepostavíme sami za seba, sa Hane Vidovej v choreografii podarilo vykresliť.

Linda Nagypová: 1984/Portrét Dariana Graya
 In: Tanec č. 1/2024

SKD POZITÍV
CIRKUS SKD

účinkujú:

Lucia Jašková (spev)
 Marek Gejšberg (spev)
 Alena Pajtinková (spev)
 Barbora Palčíková (spev)
 Nadežda Vladařová (spev)
 František Výrostko (spev)
 Lukáš Brutovský (gítara)
 Marián Frkáň (spev, bicie)
 Tomáš Grega (spev, gítara)
 Róbert Mankovecký (spev, klávesy, gítara)
 Daniel Žulčák (spev, basgítara)

V rámci narodeninového koncertu k 80. výročiu vzniku Slovenského komorného divadla Martin zahrá kapela SKD pozitív plus. Ponúkne výber piesní, ktoré odzneli na martinskom javisku za posledných štyridsať rokov a ostali v pamäti divákov. Na koncerte zaznejú známe prevzaté piesne, ako aj pesničky známych autorov ako Richard Müller, Andrej Šeban, Jaro Filip, Dano Heriban, Róbert Mankovecký či Lukáš Brutovský, ktoré boli zložené priamo pre inscenácie SKD Martin.

SĽUK
BALADY

námet, scenár: Juraj Hamar
 hudba: Jaroslav Krček, Stano Palúch, Jan Rokyta st.,
 Jan Rokyta ml.
 choreografia: Laco Cmorej, Stanislav Marišler,
 Ján Ševčík
 projekcia: Ján Šicko
 kostýmy: Katarína Holková, Eva Jiříková, SĽUK
 foto: Ctibor Bachratý

réžia: Juraj Hamar

premiéra: 29. 6. 2024

účinkujú:

Ľudová hudba SĽUK-u, FLAIR Ensemble,
 speváčky zo SĽUK-u, tanečníci zo SĽUK-u

Slovenský ľudový umelecký kolektív v spojení s hudobným zoskupením Flair ensemble a speváckou skupinou Blaženky z Ostravy prináša v predpremiére na scénu nový hudobno-tanečný projekt inšpirovaný rôznymi podobami ľudovej balady v spojení s choreografiami a projekciou, ktoré scénicky i obsahovo dotvárajú obraz balady na javisku. Balady sú piesne, ktoré rozprávajú príbehy. Tieto piesne inšpirovali mnohých tvorcov k ich umeleckému stvárneniu, pretože obsahujú epickú, dramatickú aj lyrickú zložku. Charakteristické pre balady sú rôzne podoby lyrizmu, expresívnosť vyjadrenia, obrazy utrpenia, drastickosti a brutality, ale aj étos a tragický konflikt.

**RICHARD AUTNER
& MARTIN GEIŠBERG
+ BAND**

účinkujú:

Richard Autner (spev, perkusie)
Martin Geišberg (spev, gitara)
Marek Žilínec (bicie, perkusie)
Milan Koyš (basová gitara)
Valér Miko (klavír)
Boris Čellár (gitara)

Hudobná spolupráca Martina Geišberga a Richarda Autnera visela vo vzduchu už dlhšie. Richard do špeciálnej kapelovej zostavy prináša bubeníka Mareka Žilince. Martin Geišberg do projektu vstupuje ako gitarista, spevák a autor časti piesní. Ďalšími členmi zoskupenia sú gitarista a autor hudobného nástroja WoodPack Boris Čellár, basgitarista a kontrabasista Denis Pagáč a jazzový klavirista Valér Miko. Dramaturgia ich spoločných koncertov je založená na vnímavej spolupráci všetkých zúčastnených hudobníkov, ktorá hudobne aj autorsky prepojí dve nosné postavy projektu – Martina Geišberga a Richarda Autnera.

**ORCHESTER JEANA VALJEANA
špeciálny hosť: MORENA**

účinkujú:

OJV (Orchester Jeana Valjeana):
Daniel Fischer (spev, gitara)
Lukáš Dóza (vokály a perkusie)
Daniel Žulčák (klávesy a vokály)
Fedor Frešo (basgitara)
Vojtech Geleta (bicie)

Morena:

Andrea Bučko (spev, klavír)
Dominika Kavaschová (spev, bicie)

Orchester Jeana Valjeana (OJV) vznikol pôvodne ako spontánny projekt spolužiakov z konzervatória, postupne menil svoju podobu i obsadenie. Dnes sú členmi OJV traja herci a dvaja hudobníci. OJV najviac definuje žánrová rôznorodosť a nadhľad. *Morena* je zoskupenie dvoch spolužiačok z VŠMU – herečky Dominiky Kavaschovej a dramaturgičky a hudobníčky Andrey Bučko. Sú autorkami inscenácie SND *Morena*, z ktorej vznikol aj rovnomenný album.

DIVADELNÉ CENTRUM

Ján Šimko

PAVUČINA LŽÍ

dramaturgia: Zuzana Palenčíková
 odborná spolupráca: Zuzana Juráneková a Marej Madro (IPčko), Ľubomír Morbacher (ÚPN)
 scéna: Diana Strauszová
 kostýmy: Veronika Vartíková, Diana Strauszová
 videoart: Boris Vitázek
 kamera a strih: Peter Kotrha
 hudba: Matúš Homola

réžia: Ján Šimko

hrajú:
 Henrieta Virágová, Miloš Kusenda, Michal Rosík

premiéra: 19. 9. 2023

Pre divákov od 14 rokov.
 Po predstavení diskusia s tvorcami a odborníkmi.

Autorská inscenácia s prvkami dokumentárneho divadla o prekrúcaní pravdy kedysi a dnes. Na pozadí skutočných osudov prináša príbehy ľudí z našej histórie a bezprostrednej súčasnosti, ktorí podľahli nebezpečným dezinformáciám a konšpiračným teóriám. Inscenácia o tom, prečo fungujú totalitné režimy na princípe obrovskej pavučiny lží a do akých sietí lží sa môžeme dostať na internete a sociálnych sieťach dnes.

S množstvom technológií sa vytráca ľudský dialóg, preto oceňujem, že tvorcovia saiahli po téme internetovej propagandy a manipulácie a majú ambíciu s ňou cestovať po Slovensku a viesť diskusie (nielen) s mladými ľuďmi. Reflektovať témy radikalizácie a manipulácie na sociálnych sieťach je v dnešnom digitálnom svete dôležité.

Inscenácia kladie viac otázok, než dáva odpovedí, čo považujem za jej výhodu. Ako sa „nezamotať“ vo svete sociálnych sietí? Čo robiť, keď je niekto šikanovaný v digitálnom svete? Prečo je dôležité orientovať sa v správnych zdrojoch a nemať klapky na očiach? A ako vlastne zistiť, ktoré zdroje sú relevantné? Ako podnieť rodičov, aby sa nezaujímali iba o výkony svojich detí? Ako doceliť, aby s nimi trávili viac času? Aj preto sa po každom predstavení koná diskusia s tvorcami, vrátane členov tvorivého

tímu z Ústavu pamäti národa a IPčka, a diváci tak môžu hľadať odpovede na otázky spoločne s tvorcami.

Miroslava Košťálová: V sieti.
 In: monitoringdivadla.sk, 25. 10. 2023

ŠTÚDIO PIVNICA

Peter Martinček

THE REVELATION OF ST. JOHN

hudobné naštudovanie: Markus Urbas
 svetelný dizajn: Ondrej Kaprálik a Barbora Šimová
 kostýmy: Silvia Matejčíková
 odborná teologická konzultácia:
 Ľubica Štefanidesová
 foto: Martin Čižmárik

réžia: Zuzana Galková

hrajú:
 Vladimír Šlepec
 Markus Urbas

premiéra: 30. 9. 2023

Pre divákov od 15 rokov.

Ocitli sme sa v situácii, keď nás spoza obrazoviek mobilov či televízie denne atakujú novodobí „kazatelia“. Návody na život, alternatívne pravdy a konšpirácie o usporiadaní sveta či spoločnosti prestávajú byť úsmevnými historkami a stávajú sa bodom, ktorý rozdeľuje spoločnosť. Monoopera pre tenor a klavír slovenského skladateľa Petra Martinčeka (1962 –

2021) *The Revelation of St. John* sa navracia ku kniham a téme biblických prorociev. Hudobný jazyk v intenciiach minimálnej hudby, kontroverzná a stále súčasná téma prorociev v kombinácii s anglickým jazykom ponúka vzrušujúce interpretačné možnosti. Hudobný princíp, hlas a sprievodný klavír dodávajú dielu kontemplatívny charakter.

DS DROBÁTKA

Irena Brežná/Drobátka, Pavla Musilová
CUDZINKA

dramaturgia, scéna a kostýmy: Pavla Musilová
 autor hudby, hudobný performer: Ivan Nemeč
 pohybová spolupráca: Gabriela Hanusová

réžia: Pavla Musilová

hrajú:

Eva Žiaková, Daniela Dudová, Peter Grendár,
 Kristína Sadilová, Dorota Palenčíková,
 Žoňa Frátriková, Ivan Nemeč

premiéra: 15. 3. 2024

Pre divákov od 14 rokov.

Po predstavení diskusia tvorcov s divákmi.
 Vstup voľný.

Zúfalo bolestný pokus o asimiláciu v novej krajine vedie k uvedomeniu si vlastnej sily a schopnosti pretažiť poznatky do pomoci tým, ktorí ju potrebujú. Mladá emigrantka Irena nezačína od nuly. Má minulosť, ktorá ju robí jedinečnou.

Divadelný súbor Drobátka zo Základnej umeleckej školy Mudroňova v Martine dospel do štádia, kedy

sa z detí stali mladí ľudia. Labutia pieseň Drobátok vystihuje ich vlastnú životnú situáciu, keď opúšťajú svoju ZUŠ, aby sa vydali na odvážny let. Keď vyrastú Drobátka, nie je pusto, pretože za sebou nechali niekoľko skvelých inscenácií, do ktorých pretavovali lásku k divadlu. Vylietajú z hniezda a možno sa cítia cudzincami, no majú miesto a ľudí, ktorí tvoria ich domov.

CEREN ORAN & MOVING BORDERS/
 TANEČNO
THE URGE

The Urge čerpá inšpiráciu z frustrujúceho zážitku dva roky trvajúcej pandémie a odlúčenia, ale spoločne s tanečníkmi ho transformuje do vysoko vitálneho diela, v najlepšom slova zmysle nákazlivého, do fascinácie pohybujúceho sa tela v intenzívnom zdieľaní radosti, energie, konkrétneho okamihu v priamom kontakte s divákom vo verejnom priestore. Pulzujúca elektronická hudba určuje dynamiku a meniaci sa rytmus choreografie, ktorej energia sa naliehavo a nekontrolovateľne šíri priamo k divákovi. Hudobnú zložku dopĺňa živá improvizácia saxofonistu, ktorá zvyšuje napätie medzi tanečníkmi (masou) a jednotlivcom (muzikantom).

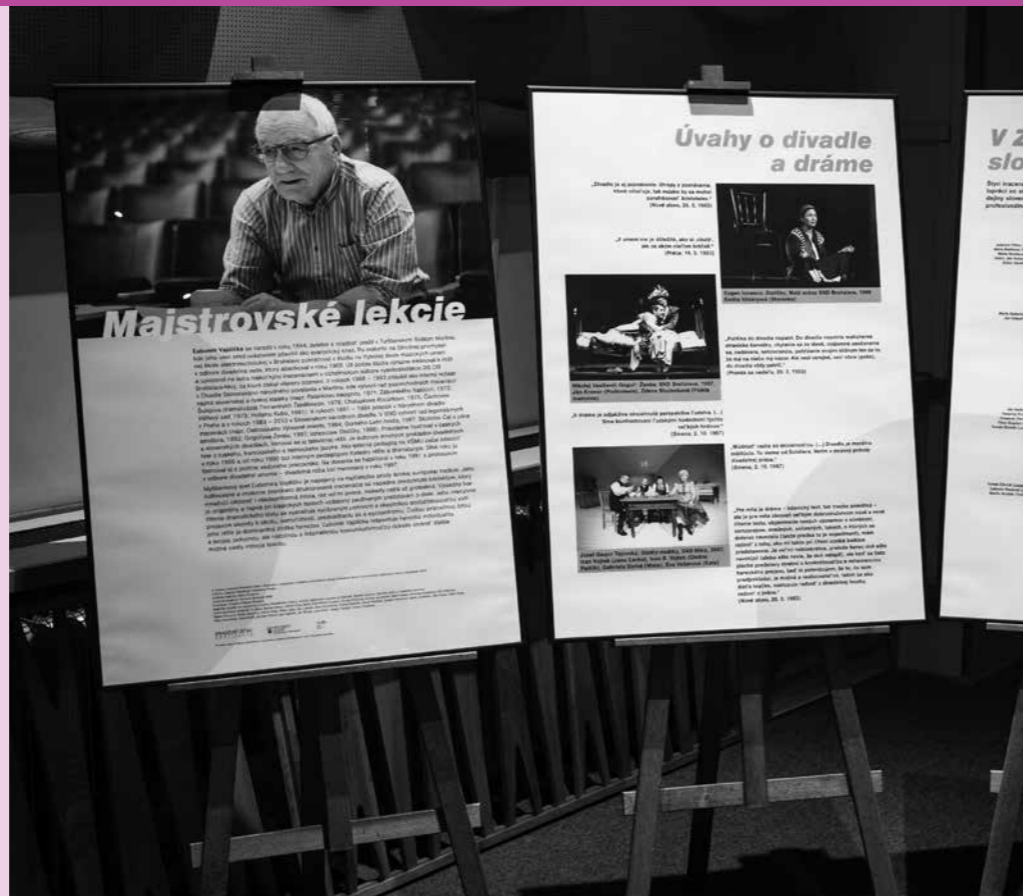
Projekt je slovenskou verziou úspešnej nemeckej pohybovej site-specific performance so živým hudobným sprievodom. Tá vznikla zo situácie, v ktorej sa umelci ocitli počas koronavírusového lockdownu.

**DIVADELNÝ ÚSTAV
MAJSTROVSKÉ LEKCIE**
otvorenie výstavy | komentované
prehliadky 26. jún 17:00 a 23:30

Výstava venovaná režisérovi Ľubomírovi Vajdičkovi prináša jeden z možných pohľadov na jeho tvorbu a najmä na jeho dlhoročné pedagogické pôsobenie na Katedre réžie a dramaturgie Vysokej školy múzických umení v Bratislave. Počas svojho pôsobenia Vajdička uviedol na umeleckú dráhu desiatky režisérov a dramaturgov, z ktorých sa stali aj uznávaní dramatici, kultúrni manažéri, publicisti, pedagógovia či teatroológovia. Výstava uvádza ich spomienky na profesora a paralelne zoznamuje potenciálnych návštevníkov s myšlienkovým svetom režiséra Vajdičku, jeho kľúčovými inscenáciami, ktorými sa zapísal do Zlatej kolekcie slovenského divadla.

Komentované prehliadky výstavy *Majstrovské lekcie*, ktoré povedie Vladislava Fekete, riaditeľka Divadelného ústavu, sa uskutočnia v stredu 26. júna o 17:00 a 23:30.

**JÁN DOBRÍK
OBRAZY PRE SVETIELKO**
otvorenie benefičnej výstavy

Výstava prináša obrazy herca Jána Dobríka, ktoré začal maľovať v decembri minulého roka. Jeho syn Timko od leta 2023 prechádzal onkologickou liečbou a táto liečba stále trvá.

Ján Dobrik o svojich obrazoch povedal: „Maľovanie bola spoločná aktivita s našimi deťmi vždy, keď Timko mohol tráviť čas doma. Výsledky som sa odvážil ukázať pár kamarátom a na moje veľké prekvapenie sa im páčili natoľko, že ich chceli mať zavesené doma/v práci/v kancelárii. Na otázku, čo za to, som povedal, že daj mi, koľko uznáš za vhodné a ja všetky peniaze pošlem organizácii Svetielko nádeje, ktoré už dvadsaťjeden rokov pomáha deťom a rodičom na detskej onkológii v Banskej Bystrici. Potom som plátna a túto myšlienku zverejnil na sociálnych sieťach a od januára do apríla som vďaka tomu poslal Svetielku \$ 200 €.“

Počas festivalu si aj vy môžete kúpiť obraz. Ján Dobrik celý výtazok pošle Svetielku nádeje.

BURZA KNÍH

Predajná burza beletrie, náučnej a detskej literatúry či časopisov. Výťažok z burzy použije Turčianska knižnica na nákup nových kníh. Burza je dobrá príležitosť, ako môžete pre seba či pre svoje deti nájsť tú správnu knihu na leto.

Ďakujeme Turčianskej knižnici za spoluprácu a zázemie, ktoré počas festivalu poskytuje tvorivým dielňam a workshopom.

CHCETE MAŤ TRIČKO S NÁPISOM SOM TU?

Rozhodli sme sa, že nechceme vytvárať festivalové reklamné predmety na jedno použitie. Napriek tomu môžete nosiť festival Dotyky a spojenia na svojom obľúbenom kuse oblečenia, taške či tričku. Prineste si ich a my vám ich zadarmo potlačíme festivalovým logom a nápisom SOM TU. Nájdete nás vo foyeri Štúdia od utorka 25. júna do soboty 29. júna od 14:00 do 20:00.

vstupenky

- on-line rezervácia:
www.dotykyaspojenia.sk

predpredaj v pokladnici SKD

- v pracovných dňoch:
10:00 – 17:00
- počas festivalu:
08:00 – 16:00
- polhodinu pred večernými
predstaveniami

Viac informácií vám radi poskytneme

- telefonicky: 043 422 22 12
(pokladnica)
alebo 043 422 01 72
(prevádzka)
- emailom:
pokladnica@divadlomartin.sk.

festivalový štáb

riaditeľ
Tibor Kubička

programová riaditeľka
Monika Michnová

dramaturgická rada
Lenka Dzadíková
Barbora Forkovičová
Róbert Mankovecký
Monika Michnová
Zuzana Timčíková

technické zabezpečenie
Andrej Agricola

organizačné zabezpečenie
Anna Sochorová

tlačové materiály
Zuzana Palenčíková

sociálne siete
Anežka Hadašová
Jakub Kotúč
Zuzana Palenčíková

web
Jakub Kotúč

mediálna podpora
Zuzana Palenčíková

festivalový žurnál
Michal Badín
Šimon Frolo
Diana Pavlačková
Ivana Topitkálová
Alžbeta Vakulová

livestream
Peter Grendár
Jakub Kotúč
Peter Michalík

fotograf
Braňo Konečný

video
Andrej Nguyen

projekty
Monika Ondrušová

sekretariát
Iveta Ollerová

účtovníctvo a služby
Agnes Capková, Jana Majerová,
Drahomíra Kuliačková Panušková,
Simona Valková, Silvia Zacharová

pokladnica
Katarína Paulíni

technická podpora predaja
Slavomír Ochodnický

ubytovanie
Katarína Kučová

zdravotná služba
Zdenka Malá

technický štáb
Janka Nosálová, Ján Kurhajec,
Tatiana Goldmannová, Ivana Matuľová,
Soňa Mušáková, Anna Paulovičová,
Nina Malková, Juraj Bojnický,
Marián Frkáň, Peter Klaudíny,
Peter Pecko, Jaroslav Fábry,
Pavol Janský, Jakub Kotúč, Matej Kramár,
Matej Neradil, Vladimír Kubis,
Zdenek Polášek, Tomáš Had,
Vladimír Mihalik, Miroslav Domian,
Peter Vangel', Michaela Gálíčková,
Daniela Kasanická, Margaréta Málíková,
Monika Ondrušová st., Martin Švehlík,
Juraj Boček, František Lacko,
Milan Drahno, Tibor Gregor,
Pavol Malina, Barbora Špániková,
Sarah Koláriková, Anna Badínová,
Michaela Váňová, Eliška Bilková,
Lenka Drahnová, Barbora Hofierková,
Daniela Holubová, Janka Krinertová,
Zuzana Minarovičová, Laura Obžutová,
Katarína Schmidtová, Anna Valášková,
Eva Olhová

vizuál a propagácia

logo
MADE BY VACULIK

propagačné materiály
Dalibor Palenčík

zvučka
Miloslav Kráľ

TV spot
Lukáš Brutovský
Róbert Mankovecký

rozhlasové spoty
Róbert Mankovecký

interný dátový systém
Ivan Kharlamov

webová stránka
UNITE s. r. o.

vydalo Slovenské komorné divadlo Martin
redaktorka **Zuzana Palenčíková**
zodpovedná redaktorka **Monika Michnová**
jazyková korektúra **Mira Kováčiková**
dizajn **Dalibor Palenčík**
tlač **NEOGRAFIA Martin**
vyšlo jún 2024

organizátor

zriaďovateľ

hlavný partner

z verejných zdrojov
podporil Fond na
podporu umenia

fond
na podporu
umenia

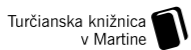
partner

partner

partneri

mediálni partneri

Pracujeme pre autorov aj pre divadlá

Sme občianske združenie autoriek
a autorov z oblasti literatúry, divadla,
audiovizie a výtvarného umenia.

Pomáhame tvorcom spravovať ich autorské
práva a uzatvárať férové licenčné zmluvy.
Divadlám pomáhame získať súhlas na
použitie diel slovenských aj zahraničných
autorov. Venujeme sa kolektívnej správe
práv – autorkám a autorom zabezpečujeme
odmeny za použitia ich diel.

*Podporujeme kultúrne a vzdelávacie
projekty, medzi nimi už piaty raz aj
festival Dotyky a spojenia.*

www.lita.sk

lita

Po čítaní sme počítali
VYŠLO NÁM 100 KNÍH

**A aj v budúcnosti môžete počítať
s tým, že si budete môcť schuti počítať**

Vyberte si na obchod.dennikn.sk

WWW.DOTYKYASPOJENIA.SK